

25. MUZIČKI BIENNALE ZAGREB 2009., UMJETNOST POLITIKA: KRITIKE I OSVRTI
/ ZAVRŠETAK SEZONE CANTUS ANSAMBLA / OPROŠTAJ OD DANIELA MARUŠIĆA /
GODIŠNJE NAGRADE HDS-a / PORIN 2009. / CD IZLOG

NOVINE
HRVATSKOGA
DRUŠTVA
SKLADATELJA

BROJ 156
LIPANJ 2009.

CIJENA 20 kn

CANTUS

ISSN 1330-4747

25. MUZIČKI BIENNALE ZAGREB, 17.-26. TRAVNJA 2009.

ZAVRŠETAK NA SVJETSKOJ RAZINI

Piše: Irena Paulus

25. Muzički biennale Zagreb održan je pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića od 17. do 26. travnja 2009. godine. Kao vjerojatno najvažniji glazbeni događaj sezone, festival je dobio i potporu Ministarstva kulture, a održavao se pod predsjedavanjem Ive Josipovića i umjetničkim vodstvom Berislava Šipuća na različitim lokacijama u gradu Zagrebu s tematskim nazivnikom *Umjetnost Politika*.

***Crux dissimulata*: nema izlaza**

Biennale je svečano otvoren 17. travnja prai-zvedbom operne jednočinke *Crux dissimulata* Srečka Bradića u zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu u izvedbi kazališnoga ansambla pod dirigentskim vodstvom Zorana Juranića i u inventivnoj režiji Krešimira Dolenčića. Iznimno mračan sadržaj opere (autor libreta je Ivan Vidić) donio je viđenje stvarnosti koja predstavlja potpunu depresiju i prepuštanje negativnim silnicama suvremena društva: opera je poručila da izlaza nema. Protagonisti su hrabro „nosili svoj križ”: posebno je bila zahtjevna dionica Roze koju je pjevala sopranistica Martina Zadro (na slici desno). Istaknuo se i tenor Domagoj Dorotić u ulozi ratnog invalida Maxa i Rozina nesuđenog ljubavnika, zatim odlični bas Marko Mimica (stipendist CEE Musitheatera) koji je pjevao zgubidana Blaža mračnih ideja i naposljetku baritoni Davor Radić, Rozin beskrupulozni suprug Ivan, te Alen Ruško, evangelistički lik komentatora u ulozi 'duha' poginulog motorista Jure. Ostale su uloge pjevali Diana Hilje (Maxova majka), Mario Bokun (policajac) te Neven Mrzlečki, Igor Hapač i Damir Klačar (tri kamatara).

(nastavak na str. 8)

Prizor iz predstave *Crux dissimulata* Srečka Bradića u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu

UVODNIK

Poštovani čitatelji Cantusa!

Dođite čitati novi broj novina, još uvijek traju napori da se riješi situacija nastala odlukom Vlade Republike Hrvatske o »akcijskom planu za spas turizma«. Naime, kao što je napomenuto na konferenciji za novinare, ali i u mnogobrojnim istupima skladatelja u medijima, naknada za korištenje glazbe nije parafiskalni namet koji ubire država ili lokalna samouprava, već privatno vlasništvo i zakonom zaštićeni privatni prihod autora, izvođača i izdavača. Upravo je zato nepromišljeno što Vlada pod pritiskom hotelijera i ugostitelja želi administrativnom odlukom prepоловити vrijednost rezultata rada glazbenika. Dobivši podršku od sestrinskih društava u svijetu i Međunarodne konfederacije autorskih društava, hrvatski su skladatelji i njihov zastupnik ZAMP uputili argumentirano upozorenje koje je naišlo na odjek i razumijevanje. Shvaćeno je da je glazba privatno vlasništvo i da se naknade za njezino javno korištenje mogu ugovarati i mijenjati isključivo ugovornim putem između nositelja prava na glazbu i onih koji je koriste. Ovomu broju Cantusa prilažemo ZAMP-ove novosti kojima je uz demantije odgovoreno na neistinite koje su mediji bez ikakve provjere prenosili i tako izravno utjecali na prosudbu javnosti, ali i dužnosnika.

Do sljedećega broja novina informirajte se na našim internetskim stranicama www.hds.hr i www.jazz.hr na kojima ćemo vas, između ostalog, izvijestiti o tishku napora da se situacija proizšla iz jedne ishitrene odluke riješi na najbolji mogući način.

Davor Hrvoj, urednik

In memoriam — Daniel Marušić

Pogled na Osor iz nebeskih visina

Piše: Sanja Raca

Daniel Marušić, osnivač Osorskih glazbenih večeri, televizijski i filmski redatelj, a danasve promicatelj hrvatske glazbe, napustio nas je u 78. godini života. Njegov stvaralački opus, čija je sastavnica i osorski festival, predstavlja izniman doprinos hrvatskoj kulturi. Među televizijskim serijama, antologijsko ostvarenje *Naše malo mjesto* do danas nema premca u povijesti hrvatskih televizijskih produkcija, a uz nju stoji televizijska adaptacija opere *Ero s onoga svijeta* Jakova

Gotovca koju je Danijel Marušić ostvario 1982. godine.

Nacionalna glazbena umjetnost i suvremeno skladateljsko stvaralaštvo odaju mu zahvalnost i poštovanje za festival Osorske glazbene večeri koji je utemeljio i vodio od 1976., a koji po dosljedno provedenom sadržajnom konceptu 34 godine sveobuhvatno predstavlja hrvatsku glazbu svih epoha, sve do suvremenog autorskog pisma. »Riječ je o... praiizvedbama novih djela koja će često nastajati na poticaj festivala, potom... o djelima rjeđe izvo-

denima, te o otkrivanju djela iz baštine i njihovim praiizvedbama ili prvim suvremenim izvedbama... U tome je smislu odnos koji Festival uspostavlja prema hrvatskom glazbenom stvaralaštvu i baštini... ključan podjednako u pitanjima razumijevanja i obogaćivanja vlastitoga kulturnog, glazbenog bića, kao i u onima o promišljanju i lociranju svog mjesta u kontekstu *glazbe Svijeta*.« (Dodi Komanov, *Arkadija hrvatske glazbe, Dokumenti 30 godina festivala*, Zagreb, 2006.)

Življenje kulture

Osorske glazbene večeri, 34. po redu, posvećene Josipu Hatzeu i Rubenu Radici ove godine neće pozdraviti svoga utemeljitelja. Novim ili otkrivenim skladbama, a dosad ih je bilo više od tri stotine, u kolovozu 2009. pridružit će se praiizvedba oratorija *Osorski plač* Berislava Šipusa (kolovoz 2009.), kao završni dio Osorske trilogije. Njezina prva dva dijela skladao je Boris Papandopulo (*Osorski requiem*, *Osorski misterij*). Iz nebeskih visina Daniel Marušić primit će ovaj posljednji dar kojemu je bio inicijator i koji će mu se vinuti iz Katedrale Marijina Uznesenja, okružene nizom skulptura i kipova u jedinstvenoj *Aleji hrvatskih skladatelja*. Ona je još jedan Danielov prilog osebujnom i vrlo osobnom poimanju načina »življenja kulture«. *Osorski plač* ispratit će umjetnika i prijatelja koji se srcem borio za otkrivanje, poznavanje i afirmaciju hrvatske glazbe.

O 30. obljetnici festivala Hrvatsko društvo skladatelja uručilo mu je Nagradu *Vatroslav Lisinski* za izuzetan doprinos hrvatskomu glazbenom stvaralaštvu. Danas znamo da djelo i kulturna ostavština Daniela Marušića zadužuju i zaslužuju naše trajno sjećanje.

Koncert za noćne ptice u NSK

Ansambl Acoustic Project i gošća, sopranistica Marija Kuhar Šoša, održali su *Koncert za noćne ptice* 4. ožujka u 21.21 sat u predvorju Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Uz djela G. Gershwin, S. Prokofjeva, H. Villa-Lobosa, R. Garcie-Fonsa i D. Gillespiea, sve u obradi Dubravka Palanovića, tom je prigodom praiizvedena skladba *Redlight Quickie* Mirele Ivičević, mlade hrvatske skladateljice s bečkom adresom. Ansambl Acoustic Project osnovan je na inicijativu članova Zagrebačke filharmonije, flautistice Renate Penezić te kontrabasista i skladatelja Dubravka Palanovića, a usmjeren je izvedbama skladbi 20. i 21. stoljeća. Tijekom 2008. godine u okviru ciklusa koncerata *Za noćne ptice* u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu održao je tri koncerta. (B.P.K.)

Večer Vatroslava Lisinskog u Zagrebu i Petrinji

Mješoviti pjevački zbor *Emil Cossetto* održao je 17. travnja u Hrvatskomu glazbenom zavodu svoj redoviti godišnji koncert na kojemu je sudjelovao i Muški vokalni ansambl *Petrinjski slavulji* Hrvatskoga pjevačkog društva *Slavulji* iz Petrinje. Kao solistica nastupila je sopranistica Lidija Horvat-Dunjko, za klavirom je bio Mario Čopor, a izvedbom posvećenom Vatroslavu Lisinskom u povodu 190. obljetnice njegova rođenja i 155. obljetnice smrti ravnao je Josip Degl'IVellio. Večer Vatroslava Lisinskog ponovljena je 29. travnja u Hrvatskomu domu u Petrinji. Gotovo identičan program Zbor je, pod tadašnjim imenom *Joža Vlabović* i pod ravnanjem Emila Cossetta, održao prije četiri desetljeća u Hrvatskomu glazbenom zavodu, točnije 10. lipnja 1969. godine. Tada su solisti bili Denis Oštrić i Aleksandar Pavišić, za klavirom je bio Branko Sepčić, a na orguljama Anđelko Klobučar. Isti program ponovljen je deset dana kasnije na Smotri zborova Hrvatske u Petrinji. U prosincu te godine u Koncertnoj dvorani Istra Zbor *Joža Vlabović* i Zagrebačka filharmonija pod ravnanjem Borisa Papandopula, uz soliste Branku Beretovac, Denisa Oštrića, Vladimira Ruždjaka, Franju Petrušanca i Stojana Stojanova, izveli su zvorske i orkestralne skladbe Vatroslava Lisinskog. Autor predgovora u popratnoj programskoj knjižici iz 1969. godine o životu i djelu Lisinskoga u povodu 150. obljetnice rođenja i 115. godišnjice smrti bio je akademik Lovro Županović. (B.P.K.)

Svečani koncert nagrađenih na 42. Tribini Darko Lukić

Svečani koncert nagrađenih sudionika 42. Tribine *Darko Lukić* Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika (HDGU) održan je 11. svibnja u Maloj dvorani Vatroslava Lisinskog, a prethodila mu je dodjela nagrada. Članovi ocjenjivačkoga suda u sastavu: Prerad Detiček (predsjednik HDGU-a), Višnja Požgaj, Goran Bakrač, Josip Tonžetić, Zlatko Foglar, Marko Ruždjak (predstavnik HDS-a), Ivana Kostešić (predstavnik KDVL-a), Emin Armano (predsjednik) i Alma Davčik Petošić (tajnica HDGU-a), odlučili su Nagradu *Darko Lukić* dodijeliti gitaristu Krešimiru Bedeku kojemu je pripala i Nagrada Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog. Diploma *Darko Lukić* dodijeljena je pijanistici Željki Caparin, a Nagradu Hrvatskoga društva skladatelja za najbolju izvedbu skladbe hrvatskog autora dobio je saksofonist Tomislav Žužak za izvedbu Sonate za alt saksofon i klavir Anđelka Klobučara s pijanisticom Vlastom Gyurom. (B.P.K.)

Krešimir Bedek

GLAZBENA TRIBINA POSVEĆENA ĐELI JUSIĆU

Gosparovih 70 ljeta

Piše: dr. sc. Dalibor Paulik

Delo Jusić i Jagoda Martinčević

Glazbenom tribinom održanom 2. travnja ove godine u dvorani Hrvatskoga društva skladatelja, koju je vodila muzikologinja Jagoda Martinčević, obilježeno je 70 godina života Đele Jusića. Skladatelj, dirigent, gitarist i aranžer kojemu je Dubrovnik uvijek bio trajna postaja, ponajprije kao nadahnuće i način glazbenoga govora, Jusić i njegovo stvaralaštvo postali su sinonim suvremenoga Dubrovnika u njegovoj kulturno-turističkoj eri. Prepoznatljiv skladateljski rukopis brojnih šlagera, budnica (*Kad zazvone dubrovačka zvona*, *Sveti Vlabo molitve naše čuj*), orkestralnih djela (*Dubrovački kantuni*, *Ragusina*), oratorija (*Istina o gradu*), kazališne glazbe (*Ekvinocijo*, *Ljubovnici*), filmova (*Dubrovački suton*) i televizijskih serija (*Čovik i po*, *Libar Marka Uvodića*) uvijek je spajao glazbenu tradiciju sa suvremenosti.

Stoga je ponovni susret i razgovor s autorom koji na elokventan i sadržajan način pripovijeda zgrade iz svog umjetničkog djelovanja bio zanimljiv i ugodan. Posebni su bili i videozapisi njegova 47-godišnjeg umjet-

ničkog vođenja dječjeg zbora *Mali raspejvani Dubrovnik*, rasiđišta glazbenog i scenskog života grada, i posjeta (prije sedamnaest godina) Svetom Ocu, susreta djece i Đele s ovim velikim duhovnim autoritetom. Voditeljica Tribine, a i sâm skladatelj istaknuli su scensko djelovanje, pogotovo

vo mjuzikl *Dundo Maroje* praiizveden 1972., a ponovo premijerno uprizoren prošle godine koji potvrđuje Đelov poseban smisao za glazbenu karakterizaciju i kazališnost. Jagoda Martinčević priznala je da na praiizvedbi nije prepoznala one vrijednosti koje je ovo glazbeno-scensko djelo potvrdilo u kasnijim uprizorenjima. Stoga je osebujan bio pristup redatelja praiizvedbe, ali i nove Komedijine predstave, Vlade Štefancića, koji je istaknuo originalnost djela, njegovu komunikativnost i životnost. Sâm Delo potvrdio je želju za stalnom doradom svojega glazbenog izraza, što potvrđuje nova orkestracija mjuzikla koja je znatno osvežila ovo djelo omiljeno kod publike. Štefancić je naglasio da bi se svaka europska kulturna sredina ponosila autorom i djelom takve kvalitete. Završavajući susret znanim ulomkom *Oče naš*, Jusić je podsjetio na dio svojega opusa duhovnog karaktera. A nakon Tribine, okupljeni su zajedničkim druženjem i čestitkom za 70. rođendan zaželjeli gosparu Đeli još puno glazbenih bisera u njegovoj umjetničkoj radionici.

GODIŠNJA SKUPŠTINA I GODIŠNJE NAGRADE HDS-a

2008. – POSLOVNO NAJUSPJEŠNIJA U POVIJESTI HDS-a

Antun Tomislav Šaban, Hrvoje Hegedušić i Zoran Juranić

U subotu, 23. svibnja 2009., održana je redovita godišnja Skupština Hrvatskoga društva skladatelja (HDS). Na dnevnom redu bila su redovita izvješća sukladno Zakonu o udrugama i Statutu HDS-a. Skupština je prihvatila programsko i financijsko izvješće o radu za 2008., kao i izvješće Nadzornog odbora.

Objavljeno je da je 2008. bila poslovno najuspješnija u povijesti, s porastom oko 15% u odnosu na 2007. godinu. Od osnova autorskih prava prikupljeno je preko 91 milijun kuna, od čega će se autorima i ostalim nositeljima prava isplatiti oko 62,5 milijuna. Vrijednost umjetničkih projekata HDS-a u 2008. godini iznosila je oko 5,1 milijuna kuna, s udjelom vlastitih sredstava oko 2,1 milijuna. Globalna recesija nije zaobišla ni glazbenu djelatnost, pa je upozoreno da se u 2009. planira veliki pad prihoda jer je već prvo tromjesečje završilo s padom od 13% u odnosu na isto razdoblje prošle godine. Velika šteta počinjena je i Akcijskim planom za turizam koji je

u travnju donijela Vlada Republike Hrvatske, tako da se do kraja godine očekuje još veći pad.

Na Skupštini je bilo riječi upravo o tom Planu i o njegovoj provedbi te učincima na život i rad skladatelja. Prisutni su članovi Društva jednoglasno usvojili rezoluciju kojom se ukazuje na namjeru podcjenjivanja vrijednosti glazbe i kršenja autorskih prava u Hrvatskoj i u kojoj se istodobno poziva hrvatsku javnost, kao i sva tijela vlasti da podupru kulturno stvaralaštvo i intelektualni rad.

Također su objavljeni dobitnici godišnjih nagrada HDS-a za 2008. godinu.

Na Skupštini je bilo prisutno 58 od blizu 300 redovnih članova, a radni je dio trajao otprilike dva sata. (D.H.)

Popis nazočnih na Skupštini: Hrvoje Hegedušić, Jakša Fiamengo, Miro Buljan, Antun Tomislav Šaban, Ante Pecotić, Alfi Kabiljo, Berislav Šipuš, Jura Stubić, Davor Bobić, Miljenko Prohaska, Ognjen Tvrtković, Darko Matičević, Drago Mlinarec, Jelena Vuković, Smilko Radić, Sanja Majer Bobetko, Zlatko Stahuljak, Krešimir Oblak, Dinko Fio, Ladislav Tulač, Dalibor Grubačević, Denis Dumantić, Marin Alvir, Damir Poša, Dalibor Paulik, Pero Gotovac, Nikola Garašić, Mars Music, Anton Čeh, Josip Cvitanović, Zdenka Kapko Foretić, Silvio Foretić, Marko Ruždjak, Croatia Records Music Publishing, Stjepan Mihaljinac, Miroslav Miletić, Fran Potočnjak, Siniša Leopold, Željko Brkanović, Zoran Juranić, Davor Hrvoj, Zlatko Tanodi, Jagoda Martinčević, Stjepan Fučkar, Rozina Palić-Jelavić, Zoran Jelenković, Sanja Drakulić, Aquarius Music Publishing, IDM Music, Jana Haluza, Nikša Njirić, Željko Kovačević, Drago Dikić, Marin K. Limić, Ivo Josipović, Krešimir Brlobuš i Srđan Dedić.

JAVNA PODRŠKA ZAMP-u REZOLUCIJA

Mi, hrvatski glazbeni stvaraoci, okupljeni na Skupštini Hrvatskoga društva skladatelja dana 23. svibnja 2009. u Zagrebu, potaknuti nedavnim pokušajima određenih skupina korisnika glazbe da putem tijela vlasti jednostrano postignu smanjenje zakonitih i ugovorenih naknada autorima i nositeljima srodnih prava, uznemireni javnim napadima na naš rad, podcjenjivanjem njegovih rezultata koji su naše privatno vlasništvo te prozivanjem službe ZAMP koja u sklopu Hrvatskoga društva skladatelja desetljećima ostvaruje i štiti naša prava, svjesni vlastite odgovornosti, ali i odgovornosti hrvatskoga društva za stvaranje povoljnih uvjeta razvoja kreativnog sektora u kojemu radimo i privređujemo, stvarajući djela koja osim gospodarske imaju i kulturnu, društvenu i duhovnu vrijednost — ovime javno objavljujemo da službi ZAMP i njezinim djelatnicima pružamo punu javnu podršku u poslovanju kojime se štite i ostvaruju naša prava. Služba ZAMP dio je Hrvatskoga društva skladatelja. Njome skladatelji samostalno upravljaju i njezin rad nadziru putem izabranih tijela Društva. Podsjećamo da je kolektivno ostvarivanje prava jedini mogući i djelotvorni oblik da svi oni koji diljem svijeta javno koriste glazbu to rade legalno. Hrvatski skladatelji isključivo putem službe ZAMP mogu ostvariti naknade od javnog korištenja svojih djela u zemlji i svijetu i tako od svoga rada ostvariti prihod. Isto tako, korisnici glazbenih djela u našoj zemlji jedino uz odobrenje službe ZAMP mogu u svom poslovanju legalno koristiti glazbena djela iz cjelokupna svjetskog repertoara. Ukazujemo na opasne težnje u Hrvatskoj gdje deklarativno svi podržavaju autorska prava, no kad ih trebaju platiti čine sve da naknade svedu na simbolične, ignorirajući pritom dodanu vrijednost koju glazba čini u njihovu poslovanju, usporedbe s naknadama u drugim zemljama i niz drugih elemenata kojima se može odrediti vrijednost glazbe. Ističemo da je zaštita prava nad stvorenim djelima u Republici Hrvatskoj zajamčena Ustavom, Zakonom o autorskom pravu i srodnim pravima i međunarodnim ugovorima. Pozivamo svu hrvatsku javnost, kao i sva tijela vlasti da podupru kulturno stvaralaštvo i intelektualni rad te da i na taj način hrvatsko društvo pokaže da je uistinu spremno za ulazak među razvijene europske zemlje.

Nagrade Hrvatskoga društva skladatelja za 2008. godinu

(proglašene na godišnjoj Skupštini HDS-a, 23. svibnja 2009.)

Nagrada **Boris Papandopulo** za autorsko stvaralaštvo u području ozbiljne glazbe dodjeljuje se skladatelju **Alfiju Kabilju** za djelo Koncert za flautu i orkestar praizvedeno 7. studenoga 2008. u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, u izvedbi flautistice Renate Penezić, Zagrebačke filharmonije i dirigenta Tomislava Fačinija.

Nagrada **Vatroslav Lisinski** za doprinos hrvatskom glazbenom stvaralaštvu dodjeljuje se Operi Hrvatskoga narodnog kazališta **Ivan pl. Zajc** u Rijeci za izvedbu opere **Sunčanica** Borisa Papandopula izvedenu 18. listopada 2008. godine

Nagrada **Josip Andreis** za glazbenu publicistiku i muzikologiju dodjeljuje se Hrvatskom muzikološkom društvu za projekt **Opća povijest glazbe**, sedam knjiga — prijevoda objavljenih u 2008. godini.

Nagrada **Milivoj Körbler** za autorsko stvaralaštvo u području popularne glazbe dodjeljuje se Jasenku Houri i Prljavom kazalištu za autorski rad na CD-u **Tajno ime** objavljenom 2008. godine.

Nagrada **Franjo Ksaver Kuhač** za autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe dodjeljuje se **Dinku Fiu**, skladatelju, melografu, obrađivaču i glazbenom pedagogu za ukupni doprinos promicanju hrvatske pučke baštine.

Nagrada **Miroslav Sedak Benčić** za autorsko stvaralaštvo u području jazz-a dodijeljena.

Obrazloženje za Nagradu Boris Papandopulo

Interpreti su nerijetko prava inspiracija i poticaj za nastanak jednog djela. U slučaju nove skladbe Alfija Kabilja, Koncerta za flautu i orkestar, autora su potakle čak dvije glazbenice i to u razmaku od četvrt stoljeća. Prije 25 godina na nagovor profesorice Vesne Košir, Kabiljo je započeo skladati Koncert napisavši solističku dionicu, a završio ga je inspiriran umijećem Renate Penezić, koja ga je i praizvela u studenom 2008. uz Zagrebačku filharmoniju i dirigenta Tomislava Fačinija.

Prema riječima autora, solistička dionica u tom dugom razdoblju nije pretrpjela gotovo nikakve izmjene, a kada joj je dodan i orkestralni slog, nastalo je još jedno djelo koje obogaćuje simfonijsku literaturu za solističko glazbalo uz orkestar. Poznat kao vrlo plodan i raznolik skladatelj, Alfi Kabiljo Koncert za flautu i orkestar pribraja opusu takozvane ozbiljne glazbe kojemu pripadaju uspješna djela poput baleta *KentaurXII*, dok je s druge strane autor najpoznatijega hrvatskog mjuzikla *Jalta, Jalta*. U Koncertu za flautu i orkestar sabire vještinu, iskustvo i već otprije poznatu sklonost prema flauti kao glazbala velikih mogućnosti te sklada virtuozno i pitko djelo koje optimalno koristi mogućnosti solo instrumenta u suradnji s orkestralnim korpusom. Zbog značajnog doprinosa žanru koncertantne hrvatske glazbe, Nagrada **Boris Papandopulo** dodjeljuje se Alfiju Kabilju za skladbu Koncert za flautu i orkestar.

Alfi Kabiljo

Obrazloženje za Nagradu Vatroslav Lisinski

U današnjem vremenu globalizacije i prožimanja multikulturalnosti od osobitog je značenja čuvanje nacionalnih kulturnih vrijednosti. To osobito vrijedi u glazbi čiji je jezik univerzalan, a koja se svojim posebnostima uvelike oslanja na identitet sredine iz koje je potekla. Posljednjih smo godina svjedoci otkrivanja mnogih vrijednih djela dalje i bliže glazbene baštine, a među njima je posebno vrijedno postavljanje na scenu opere *Sunčanica* Borisa Papandopula, punih 66 godina nakon praizvedbe. Za tim značajnim djelom iz bogata Papandopolova opusa posegnula je Opera Hrvatskoga narodnog kazališta *Ivan pl. Zajc* u Rijeci predstavivši ga premijerno 18. listopada 2008. godine pod ravnanjem Nikše Bareze i u režiji Ozrena Prohića.

Prizor iz Papandopolove opera *Sunčanica*

Gotovo zaboravljena opera ubrala je nepodijeljene pohvale kritike te je posebno istaknuta suvremena dramaturška vizura redatelja Prohića, kao i precizno i bogato glazbeno tumačenje maestra Bareze uz soliste, zbor i orkestar riječke Opere. Prema motivima osmoga pjevanja Gundulićeva *Osmana*, libreto Marka Soljačića osuvenirnen je i aktualiziran vječnom temom humanosti među ljudima. Papandopolova pak glazba europskoga ozračja s naglašenim nacionalnim nabojem oris je autentične glazbene drame snažnih akcenata koje je izvedba u potpunosti naglasila. Kao vrijedan doprinos oživljavanju hrvatske glazbene baštine Nagrada **Vatroslav Lisinski** dodjeljuje se Operi Hrvatskoga narodnog kazališta *Ivan pl. Zajc* u Rijeci za izvedbu opere *Sunčanica* Borisa Papandopula.

Obrazloženje za Nagradu Josip Andreis

U 2008. godini Hrvatsko muzikološko društvo dovršilo je važan projekt *Opća povijest glazbe* koji uključuje prvu seriju prijevoda po-

vijesti europske glazbe na hrvatski jezik. Pod vodstvom muzikologa Stanislava Tuksara i Nikše Glige, u petogodišnjem je razdoblju objavljeno sedam ključnih knjiga istaknutih svjetskih muzikologa: *Povijest glazbe srednjega vijeka* Jacquesa Chailleya u prijevodu Jelene Knešaurek-Carić, *Glazba u renesansi* Howarda M. Browna i Louise K. Stein u prijevodu Stanislava Tuksara, *Barokna glazba* Claudea Palisce u prijevodu Stanislava Tuksara, *Glazbena predklasika* Petera Rummenhollera u prijevodu Seada Muhamedagića, *Doba Mozarta i Beethovena* Giorgia Pestellija u prijevodu Vesne Oblak-Juranić, *Glazba 19. stoljeća* Carla Dalhousa u prijevodu Seada Muhamedagića i *Glazba 20. stoljeća* Hermann Danusera u prijevodu Nikše Glige.

Ovaj projekt iznimno je važan i vrijedan za hrvatsku muzikologiju jer pruža uvid u bogatu materiju koje su autori raznih nacionalnih škola i metodologije, utoliko i zanimljiviji studentima, stručni, ali i širem čitateljstvu. Temeljna intencija projekta da se široj kulturnoj i znanstvenoj javnosti predstavi kvalitetna suvremena muzikološka građa koja obrađuje različite periode svjetske povijesti glazbe u potpunosti ispunjava svrhu. Zbog vrijednosti projekta *Opća povijest glazbe*, Nagrada **Josip Andreis** dodjeljuje se Hrvatskomu muzikološkom društvu.

Obrazloženje za Nagradu Milivoj Körbler

Na hrvatskoj estradi su puna tri desetljeća. Slušajući ih sve generacije ljubitelja rocka, još uvijek pune velike koncertne prostore, ali i Trg bana Jelačića. Mnogima je *Ruža hrvatska* jedna od kulturnih pjesama. Riječ je daka-

Prilagođeno kazalište

ko o Jasenku Houri i grupi Prilagođeno kazalište koja je u 2008. obilježila trideset godina od osnivanja. Tom prigodom objavljen je i novi dvostruki CD pod naslovom *Tajno ime* u izdanju Croatia Recordsa. Na tragu vlastita autentičnog izričaja Houra i Prilagođeno kazalište nastavljaju svoju priču, ovaj put u 17 pjesama među kojima su karakteristični naslovi poput *El klinjo*, *Ples s vragom*, *Šetač snovima* ili *Sretno dijete* koji svjedoče o postojanosti žanra unutar kojega se dugo kreću.

Osim razumljive i svima drage nostalgije koju ovako dugovječan sastav kao što su »dečki iz Dubrave« izaziva, njihov najnoviji album odražava i energiju sadašnjega vremena koju će zasigurno slijediti i mlađe slušateljstvo.

U povodu 30 godina djelovanja i izlaska CD-a *Tajno ime*, Jasenku Houri i Prilagođeno kazalištu dodjeljuje se Nagrada **Milivoj Körbler**.

Obrazloženje za Nagradu Franjo Ksaver Kuhač

Dulje od četiri desetljeća traje bogata i razgranata glazbenička karijera Dinka Fia, skladatelja, melografa, obrađivača i pedagoga. Sve te djelatnosti ulančane su u samoprije-goran rad, često s mladima, bez obzira je li riječ o dječjem ili zboru mladih, ili pak o klapi za čije je stručne kriterije Dinko Fio jedan od najzaslužnijih. Kao melograf i obrađivač spasio je od zaborava neke od najljepših narodnih napjeva iz Dalmacije, zapisao ih te priredio za izvedbe dalmatinskih klapa i zborova. Mnoge od njih objavio je u desetak not-nih edicija i time omogućio vrijednu literaturu dolazećim generacijama. Dinko Fio ostvario je i obiman skladateljski opus na temeljima tradicijske glazbe, a neke su pjesme toliko povezane s tradicijom da ih se često smatra izvornim napjevima.

Osobit doprinos dao je u suradnji s klapama Ošjak iz Vela Luke i Nostalgija iz Zagreb, kao i u radu s dječjim zborom Radiotelevizije Zagreb te ansamblima Lado i Ivan Goran Kovačić.

»Njegovo jasno i beskompromisno postavljanje specifičnoga zvuka klapa pravi je svjetionik svim mladim pjevačima koji u ovo vrijeme brojnih eksperimenata i krivih uzora lutaju i gube vezu s tradicijom«, zapisao je Jurica Bošković, predsjednik Hrvatske udruge klapa.

Nagrada **Franjo Ksaver Kuhač** za autorsko stvaralaštvo na temeljima tradicijske glazbe dodjeljuje se Dinku Fiu povodom njegova 85. rođendana.

Dinko Fio

34. Međunarodni susret harmonikaša u Puli, 23. – 26. travnja 2009.

Harmonikaši online

Piše: Sanja Drakulić

Pod visokim pokroviteljstvom predsjednika Republike Hrvatske Stjepana Mesića u Puli je od 23. do 26. travnja održan 34. Međunarodni susret harmonikaša. Na Susret se prijavilo više od 150 solista, tridesetak ansambala i 18 orkestara — ukupno oko 800 sudionika iz 20 zemalja.

Tradicionalno dobro uhodan nositelj Organizacija kulturno—umjetničkih djelatnosti (OKUD) Istra ove je godine prvi u Hrvatskoj uveo revolucionarnu novost — izravni prijenos natjecanja na Internetu. Želite li da se vaša glazba izvodi i čuje u svijetu, pišite skladbe za harmoniku solo, komorni ansambl s harmonikom ili harmonikaški orkestar!

Riječ je o jednomu od najprestižnijih natjecanja u svijetu harmonikaša koje je od osnivanja 1964. godine, između ostaloga, odano i stvaralaštvu hrvatskih autora, bilo slobodno uvrštenim, bilo zadanim skladbama. Tako su se ove godine na programu našla djela Josipa Matanovića (*Dječja suita Cirkus, Arja iz Partite, Dječja suita Regoč, Tri lica jedne Marije*), Emila Cossetta (*Dim-pala*), Antuna Doličkog (*Tužaljka*), Božidara Kunca (*Maštanje o sreći*), Miroslava Miletića (*Istarska sekvenc*), Davora Bobića (*Južnoslavenski ples, Kijevska suita*), Borisa Papandopula (*Vodenica*), Branka Starca (*Maske, Scherzo br. 2, Balkanska impresija*), Sanje Drakulić (*Jazon i Medeja — Neizbježnost*), Bashkima Shehuae (*Aproksimato br. 5*), Tomislava Uhlika (*Mali princ*), Ive Josipovića (*Ditiramb*) i druge.

Susreti su protekli iznimno svečano proslavljajući posebnim *Rodendanskim koncertom* 45 godina njihova održavanja i 50 godina djelovanja OKUD—a Istra. Tradicionalno dobro uhodan nositelj Organizacija kulturno—umjetničkih djelatnosti Istra ove je godine prvi u Hrvatskoj uveo revolucionarnu novost — izravni prijenos natjecanja na Internetu. Tako se publici u dvoranama pulškoga Doma hrvatskih branitelja pridružila i ona globalna. Poruka skladateljima — želite li da se vaša glazba izvodi i čuje u svijetu, pišite skladbe za harmoniku solo, komorni ansambl s harmonikom ili harmonikaški orkestar i pošaljite ih na okud.istra@pu.t-com.hr.

Za sada je izvjesno da su u sljedeći 35. Međunarodni susret harmonikaša uvrštena zadana djela *Il gabbiano del faro* Massima Brajkovića i *Suoni dell vento* Đeni Dekleva-Radaković. Skladbe su odabrane natječajem na prošlogodišnjoj Glazbenoj tribini Pula gdje ih je praisveo Borut Zagoranski, docent na Odjelu za glazbu Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli.

Splitsko društvo za suvremenu glazbu projekt * SPLITHESES

Ruža je bez zašto (Die Ros' ist ohn' Warum)

Piše: Ivana Tomić Ferić

Partitura* je puki predmet, zabačen svezak među inim svescima što napućuju ravnodušni svemir sve dok ne nađe svog slušatelja*, osobu kojoj su namijenjeni njezini simboli. Tada nastupi ono posebno uzbuđenje zvano ljepota, onaj predivni misterij što ga ne mogu odgonetnuti ni psiholozi ni retorika. *Ruža je bez zašto (Die Ros' ist ohn' Warum)* zapisao je Angelus Silesius. Stoljećima poslije njega Whistler će izjaviti: *Art happens*. (Umjetnost se dogodi). Želja mi je da ti budeš slušatelj* kojega je ova glazba* očekivala...

Jorge Luis Borges

*Ovom prigodom Borgesovu knjigu zamijenismo partituru, a njegova čitatelja slušateljem.

»...Osnivanjem Splitskoga društva za suvremenu glazbu (SDSG) u kolovozu 2007. nastoji se dokinuti dugogodišnje zatišje na području suvremene glazbene umjetnosti u Splitu... Uspije li se održati tempo od 14 praiizvedbi godišnje, za pet godina to bi bilo 70 novih skladbi...«

Mirko Krstičević

Prethodni koncert projekta * SPLITHESES održan u studenom 2008. bio je popraćen ovim uvodnim riječima. Na radost njegova idejnog začetnika, skladatelja Mirka Krstičevića, kao i svih glazbenika pod njegovim okriljem, valja nam istaknuti da se plan djelovanja zasad ostvaruje više nego uspješno. U nepunih devet mjeseci (koliko je prošlo od prvoga koncerta do danas) praiizvedeno je, uključujući i skladbe s netom održanoga trećeg koncerta, 19 skladbi suvremenih splitskih autora okupljenih oko projekta * SPLITHESES. I ne samo to, ostvaren je i drugi cilj — pred objavom su i prvi nosači slike i zvuka, DVD i dvostruki CD te 11 partitura. Osvrnemo li se pak na treću radno—spekulativnu hipotezu što ju je entuzijastički oblikovao tim darovitih glazbenika—sudionika projekta, a koja je implicirala uspostavu kontakata sa stranim skladateljima, preostaje nam čestitati na nastojanjima i realizaciji planova.

Karneval šume

Nakon Paola Rosata (Italija) i Matthiasa Kranebittera (Austrija), na trećemu se koncertu projektu pridružio gost skladatelj, pijanist i dirigent Thierry Huillet iz Francuske, glazbenik koji je samo u sezoni 2007./2008. održao više od 60 koncerata diljem svijeta. Huilletova afirmacija na međunarod-

noj sceni započela je u njegovoj 22. godini kada je osvojio prestižnu nagradu na međunarodnom glasovirskom natjecanju u Clevelandu (SAD). Zavrijedivši i najviše priznanje Visokoga državnog glazbenoga konzervatorija u Parizu nastavio je s ciklusom pijanističkih usavršavanja, a uspjesi na međunarodnim natjecanjima (prva nagrada Casadesus u Clevelandu, nagrada na Natjecanju Busoni) donijeli su mu česte pozive za solističke nastupe s brojnim svjetskim orkestrima. Skladba *Le Carnaval de la Forêt (Karneval šume)* s kojom se predstavio splitskoj publici lucidna je, originalno oblikovana zamisao i izazov. Naime, u kolovozu 2008. festival *Musique et Nature en Bauges* (Glazba i priroda u Baugesu, u francuskoj regiji Savoie) za obilježavanje 10. obljetnice naručio je od Thierryja Huilleta novu skladbu pod naslovom *Karneval šume* za isti instrumentarij kao i kod glasovitoga Saint-Saensovog *Karnevala životinja*, stvarajući za tu prigodu koncept ujedinjena sadržaja gdje će samo ta dva djela činiti program. Tekstovi koji se odnose na dvije spomenute skladbe čitali su se tijekom koncerta, stvarajući istinski spektakl gdje se čarolija poezije miješala s onom glazbenom. Odašiljući golemu stvaralačku energiju, potpuno preplavljen kreativnošću umjetničkog čina, Huillet se ansamblu projekta * SPLITHESES pridružio svirajući glasovir (zajedno s Ivanom Batošem) u skraćenoj verziji skladbe (četiri stavka) praiizvedene u kolovozu prošle godine. Stilski raznorodna i vrijedna glazbena ostvarenja ponudili su i hrvatski autori.

Momačka svakodnevnica

Vlado Sunko, kao već više puta do sada (kantata *Zlato Gospine milosti* — Sinjska krajina, *Alkestida*, scenska glazba — Poljica, *Fantazija na sakralnu temu* — Imotska krajina), posegnuo je za folklornim glazbenim elementima stvorivši djelo inspirirano jednostavnošću napjeva dugopoljskog kraja (rera). Jednostavačna skladba *Rapsodija rustica* za instrumentalni ansambl sastoji se od četiri dramski raspoređena dijela. *Rustica*, s motivima napjeva »Kad baraba zapiva pa stane«, donosi tipičnu sliku momačke svakodnevce, skupno pjevanje rere kao neizravan način komunikacije s okolinom, a naročito s djevojkama. Odlikuje ih smisao za, katkada i priprosti, humor. Ta snaga i skladnost izraza te bogatstvo zvuka osnova su na kojoj skladatelj ispituje konsonantnost kromatsko—paralelnog kretanja u velikim sekundama, tražeći ljepotu i sklad u oporom i snažnom zvuku puhačkih instrumenata bez vibrata. *Pastorale* u minimalističkoj maniri donose jednostavnost pastirskog ugođaja i mir. Narušavaju ga, međutim, česti zastoji stvarajući atmosferu iščekivanja i zabrinutosti koja kulminira u sljedećemu stavku *Danza tragica*. U njemu se tema violončela iz *Rustica* suočava s udaralj-

Autori i glazbenici * SPLITHESES, s lijeva na desno sjede: Hari Zlodra (dirigent), Ana Benić, Thierry Huillet, Loris Grubišić, Sanja Milić, Željko Milić, Mihovil Karuza, Igor Smoday; stoje: Oleg Goursky, Ivan Batoš, Gordan Tudor, Igor Kralj, Mirko Krstičević, Ivan Božičević, Vlado Sunko, Blaženko Juračić.

kama u različitim ritmovima i tempima zamišljenog kola. *Festivo*, čiju glazbenu okosnicu čini tradicionalni napjev »Idernek sveti Mijovija«, donosi pravu svečarsku radost izgrađenu na tragovima tradicije neonacionalnog stila.

Priče o Malom princu Antoina de Saint-Exuperyja svojim su životnim mudrostima oslobođenima od različitih arhetipova nadahnule inventivnog Blaženka Juračića na oblikovanje minijatura za instrumentalni ansambl. *Pet minijatura o Malom princu* sugeriraju nazivima glazbenu sadržajnost i promišljanja koja je Juračić tonski oblikovao u jedinstvenu cjelinu. Jednostavnost minijatura odraz su vjere u mogućnost komuniciranja *svem*, a namijenjene su, kako kaže skladatelj, svim lisicama—prijateljima koji promatraju stvarnost kao vrlo jednostavnu tajnu. Riječ je o deskriptivnoj glazbi ispunjenoj kontrastima, melodijsko—harmonijskim tritonisima i koloritom koji potiče asocijativnost u recepcijskom smislu.

Poželjni kamičići

Već prepoznatljivu sklonost jazz elementima, ambijentalnosti i meditativnim raspoloženjima iskazao je i ovoga puta Ivan Božičević u četverostavačnoj skladbi *Pebbles* za flautu, obou, kontrabas i klavir (2008.). *Pebbles* (kamičići) mali su, nezamjetljivi objekti jednostavne ljepote. U našem skrovitom kutku ili na istaknutom mjestu u našem okruženju oni postaju čuvari dragocjenih trenutaka. Zato, uspijemo li ih primijetiti, tvrdi Božičević, često ćemo ih poželjeti.

Skladba *Playtime* Gordana Tudora nastala je nakon telefonskog razgovora s Nikolom Fabijanićem za kojega je autor i pisao djelo. »...čuvši u pozadini Nikoline klinec kako se zabavljaju, pomislio sam da bi bilo zanimljivo te odnose dobiti u glazbi. Dobiti sve što igra nosi — smijeh, ljutnju, oprost, suze, nadmetanje, improvizaciju.« Naziv skladbe, koju su u veljači 2009. praiizveli Nikola Fabijanić na sopran saksofonu i Linda Mravunac Fabijanić na čembalu, Tudor je posudio od francuskoga redatelja Jacquesa Tatia i njegova remek—djela

iz 1967. godine. Domišljato, ludično i uz izražen smisao za oblikovanje zvučkovno efektnih sljedova, gdječad skercozno, a gdječad gotovo pointilistički, Tudor je tonski izmaštao igru predstavišvi se ne samo kao skladatelj, već i kao vrstan interpret vlastitih glazbenih zamisli. Skladbu *Playtime* izveo je na sopran saksofonu zajedno s Ivanom Batošem (preparirani klavir).

Hommage á Led Zeppelin

Skladba *Whole lotta Zeppelin* Mirka Krstičevića nastala je u siječnju 2009. godine. Riječ je o svojevrsnoj glazbenoj impresiji skladanoj za ansambl projekta * SPLITHESES, iznesenoj kroz dvodijelnost oblika, izgrađenoj na ritmičkom predlošku jedne od pjesama legendarne britanske rock skupine Led Zeppelin. Taj ritmički predložak sadrži i melodijsku jezgru koja kroz motivičku razradu prati inicijalni ritmički impuls kao dio pasaža i akordičkih sklopova. Konstantnost ritmičkoga impulsa naglašena je promjenama mjere i naznakama minimalne glazbe, a unutar harmonijskoga okvira oblikovana suzvučjima impresi-onističkog ishodišta. U drugom dijelu skladbe kao svojevrsni *cantus firmus* korišten je, i djelomično studijski obrađen, dio snimke njihove kultne pjesme *Whole Lotta Love* (čiji je naslov parafraziran). Stvaralačkom nervu Mirka Krstičevića ni ovoga puta nije manjkalo domišljatosti u uobličavanju kako vlastite skladbe, tako i cjelokupnoga koncertnog programa. Doduše, kako i sâm predmnijeva, poziv ili profesija koja svojim radom osigurava *krub svagdašnjih* tisućama glazbenika, muzikologa, dirigena, režisera, kazališnih radnika i mnogih drugih i ovoga se puta zadovoljila pljeskom, ozarenim licem i ushićenom dušom. I to je *ono nešto*. To je zapravo *ono najviše nešto*. Pokloniti bliznjemu plodove dara koji nam *svevišnji Bog je do* — whole lotta love. Preostaje nam dakle da s radošću i radoznalošću iščekujemo nove kreacije SPLITHESES—a koje, osim što obogaćuju krvo-tok splitskoga glazbenog života, svojom kvalitetom i naprednim nastojanjima izgrađuju vrlo prepoznatljivu vlastitost.

60. obljetnica života Đeni Dekleva-Radaković i Glazbene škole Ivana Matetića-Ronjgova u Puli

ŠEGUN I ŠEGAC TANGO

Piše: Sanja Drakulić

Što su to šegun i šegac? Na istarskom narječju to su nazivi za pilu s ručkama s obje strane i za pilu s jednom ručkom, a tako je Đeni Dekleva—Radaković nazvala svoj najnoviji i iznimno efektni tango za harmoniku i klavir. Skladba je nastala u povodu proslave 60. obljetnice Glazbene škole Ivana Matetića—Ronjgova u Puli, koju je u razredu Stanka Mihovilića svojedobno pohađala i Đeni. *Šegun i šegac tango* praiizvele su 22. travnja ove godine

Anamarija Lovrečić na harmonici i autorica na klaviru na koncertu pedagoga — umjetnika, bivših učenika Škole u prepunu Svečanoj dvorani *Tone Peruško* pulškoga Sveučilišta Jurja Dobrile.

Usto Đ. Dekleva—Radaković ove godine slavi 60. rođendan. Po završetku posljediplomskog studija harmonike u Trossingenu (Njemačka), diplomirala je 1975. kompoziciju na Akademiji za glazbu u Ljubljani (razred prof.

Dane Škerla) te je (nakon Dore Pejačević i Ivane Lang) postala prva diplomirana skladateljica u povijesti hrvatske glazbe. Zaposlena je kao izvanredna profesorica na Odjelu za glazbu i prorektorica je za nastavu i studente Sveučilišta Jurja Dobrile.

Skladateljčin suvremeni glazbeni izraz sazdan na intonacijama istarske narodne glazbe je neposredan, lako prihvatljiv i otvoren za komunikaciju kako s izvođačima, tako i s publi-

kom. Plesni žanr joj je inače omiljen, a ovaj je tango pun pogodak, osobito u smislu izazovna sastava, dueta harmonike i klavira. Publika je pozdravila praiizvedbu s oduševljenjem.

Koncert bivših polaznika Škole okupio je brojne poznate umjetnike: Vladimira Mlinarića, Eldu Krajcar Percan (*Istarska suita* I. Matetića—Ronjgova), Tamaru Jurkić Sviben (*Tri bizareske* Ž. Hirschlera), Žarka Ignjatovića, Vedrana Vojića, Dalibora Boljuna, Božac

Franka, Natašu Dragun, Milana Grbića, Vinka Burića i druge.

Valja istaknuti da Glazbena škola Ivana Matetića—Ronjgova u Puli posebno poštuje hrvatske skladatelje. U okviru obljetnice tijekom 2009. predviđeno je čak jedanaest koncerata, a prvi u nizu bio je koncert učenika Škole posvećen hrvatskim skladateljima (20. ožujka, Dom oružanih snaga u Puli).

Porin 2009.

CESTITAMO SVIM NOMINIRANIMA I DOBITNICIMA!

Piše: Robert Urlić

Hostesa Miss Universe Hrvatske 2009. Sarah Čosić, Tonko Ninić i Miroslav Miletić

Tako bi trebalo započeti ovo pisanje o *Porinu*, najznačajnijoj hrvatskoj glazbenoj nagradi koja je osnivanjem pokušala uvesti toliko nužan dignitet i profesionalne kriterije. Je li u ovih 16 godina u tome uspjela? Nekad da, a nekad i ne. Ova je dodjela vratila vjeru u objektivan i stručan sud onih koji su sudjelovali u glasovanju za ovogodišnju nagradu održanu od 6. do 9. svibnja po prvi put u dva grada domaćina, Šibeniku i Biogradu na Moru.

Nakon nekoliko godina premissljanja, ustanovljena je zasebna svečanost *Porin Classic* u okviru koje su dodijeljena priznanja i nagrade u kategorijama klasične, jazz i duhovne glazbe. I dok su ga jedni podržali govoreći da će se na ovaj način dati veći prostor klasičnim i jazz umjetnicima, drugi su se protivili misleći da se izbacivanjem iz središnje priredbe ovu glazbu i glazbenike degradira i još više baca na marginu. Iako možemo naći dobre razloge i kod jednih i kod drugih, riječ je o vrlo dobrom potezu Inštituta hrvatske glazbene industrije (IHGI) i priredbi koja je zaslužila svoje zasebno mjesto. Bilo je lijepo u prekrasnom prostoru Šibenskoga kazališta vidjeti sve glazbenike, skladatelje, muzikologe, nominirane, ljubitelje klasike i jazza kako s »guštom« sudjeluju i prate proglašenja najboljih i izvedbe. Nagrade su dodijeljene u devet kategorija: pet za klasičnu glazbu, tri za jazz i jednoj za duhovnu. *Porine* za najbolje albume osvojili su Zagrebačka filharmonija s koncertima Borisa Papandopula i jazz pijanist Matija Dedić za album *Life of Flowers*. Osim njih *Porine* su za svoja ostvarenja zaslužili Viktor i Ana Vidović (najbolja skladba — *Skladba za dvije gitare* autora Branka Okmace, ujedno najbolja izvedba), Zagrebački gitarski trio (snimka i produkcija albuma *High Spirits*), Željka Marinović (album duhovne glazbe), Joe & Maja Kolektiff (jazz skladba *Dječak Joe* autorice Maje Grgić) i Elvis Stanić (najbolja jazz izvedba *Hotel Cactus* Damira Dičića). U okviru svečanosti nastupio je dio dobitnika i nominiranih, poput Viktora Vidovića, Danijela Detonija, Brune Krajcara, Željke Marinović te gudači splitskoga HNK i violist Francesco Squarcia koji su nas podsjetili na dva ulom-

ka iz bogata opusa Miroslava Miletića (Scherzo i Finale *Folklornih kasacija i Kroatesku*), ovogodišnjega dobitnika *Porina* za životno djelo u području klasične glazbe. Nagradu skladatelju, violistu, pedagogu, glazbenom promotoru i kako kažu *dobrom duhu hrvatske ozbiljne glazbe* uručio je njegov kolega Tonko Ninić. Prvi *Porin Classic* nije doživio sudbinu prvih mačića iako ga treba bolje osmisliti (scenaristički i glazbeno) te pokušati približiti i predstaviti ne samo ljubiteljima klasike i jazza, nego i širem krugu gledatelja i slušatelja.

Koncert sjećanja na Dinu Dvornika

Nakon Šibenika nastavak je uslijedio u Biogradu na Moru, gradiću koji je kao i Šibenik po prvi put ugostio glazbenu nagradu *Porin*. Sve što se događalo u Biogradu bilo je u znaku Dine Dvornika, pjevača i skladatelja preminuloga prošle godine. Koncert posvećen njegovu stvaralaštvu, održan 7. svibnja, potvrdio je već znanu kvalitetu, glazbenu razigranost i skladateljsko umijeće čovjeka koji je žurio u svemu, pa tako nažalost i u životu. Na Dinine vječne teme i hitove u Biogradu su podsjetili brojni kolege i suradnici poput Nene Belana, Songkillersa, Massima, Urbana, Majki, brata Deana, ali i oni koji su uz njegovu glazbu odrastali i sazrijevali kao Ivana Kindl, Marko Tolja, Sane, Joe & Maja Kolektiff i Mario Huljev. Njihove nove, svježije i nerijetko drukčije izvedbe pokazale su na najbolji način kvalitetu, bezvremenost i neprolaznost Dinina stvaralaštva, pjesama koje su oduvijek u slušateljima pobuđivale radost i veselje, onako kako je to i sâm zamišljao.

I središnja svečanost dodjele *Porina*, održana 9. svibnja, bila je u znaku Dvornika. Njegov posljednji album *Pandorina kutija* imao je čak deset nominacija, a Institut hrvatske glazbene industrije posmrtno mu je dodijelio i nagradu za životno djelo. Srećom dodjela se nije pretvorila u ođavanje počasti preminulomu glazbeniku i ispravljanje prošlih nepravdi. *Pandorina kutija* zaslužila je četiri *Porina* od kojih i onaj najvažniji, za album godine. Glasачko se tijelo ovaj puta pokazalo u pravome svjetlu. Iako će uvijek biti nezadovoljnih, iako će se uvijek govoriti o nekim podvalama i urotama, ovogodišnja dodjela i proglašenja najboljih u cijelosti su, mnogi su se složili, najrealnija u zadnjih nekoliko godina. Zadovoljan je bio i Neno Belan koji je nakon dugogodišnje karijere, autorstva velikog broja sjajnih pjesama i hitova,

prošle godine napokon dočekaio i prvoga *Porina*, a ove se okitio sa čak četiri.

Njegova pjesma *Zar više nema nas* koju je otpjevao zajedno s Massimom proglašena je pjesmom godine, dvojac je zaslužio i nagradu za najbolju vokalnu suradnju, a dva kompilacijska albuma Belanove nekadašnje skupine *Đavoli* također su zaslužila statue. S obzirom na to da je Neno Belan i jedan od najplodonosnijih autora na našoj pop sceni, nagrade su otišle u prave ruke.

Josipa Lisac i Tony Cetinski očekivano su dobili nagrade za najbolje vokalne izvedbe. Najbolji rock album imaju Majke (*Unplugged*), najbolji klupski album Elemental (*Pod pritiskom*), a zadnje studijsko ostvarenje *Rebus* legendarnoga Arsena Dedića proglašeno je najboljim u kategoriji zabavne glazbe.

Uspon diskografske nagrade Porin

Porini su dodijeljeni u 44 kategorije, od kojih 39 za hrvatsku produkciju, a pet za inozemna ostvarenja. Iako se najviše pozornosti pridaje spomenutim kategorijama, ni preostale ne treba zaboraviti jer bez snimatelja, producenata, aranžera, albuma folklorne, klapske, etno glazbe ili onih za djecu, slika naše glazbene svakodnevice ne bi bila potpuna. Ona je jedne godine bolja, jedne lošija, pa nam je *Porin* »varijabilan«. On zapravo predstavlja ono što se pojavilo na tržištu i što je producirano na našoj scenu u zadnjih godinu dana, tako da i sama manifestacija ovisi o kvaliteti napravljenih i snimljenih materijala. Ova godina nije bila glazbeno loša, veći dio glasačkoga tijela shvatio je svoje dužnosti ozbiljno i *Porin* se popeo nekoliko stepenica na ljestvici uspješnosti. Svečanost dodjele, iako jedna od najdinamičnijih i najkraćih dosad, sadržavala je još uvijek previše voditeljske priče, a u prvom planu ipak bi trebala biti glazba i glazbenici. Bilo bi zanimljivije i bolje kad bi se još malo skratila priča i dodala koja pjesma više. I ove je godine sjajan posao odradio orkestar *Porina* pod ravanjem Alana Bjelinskog koji je već po običaju bio sastavljen od ponajboljih domaćih instrumentalista, a svojim su nas izvedbama dobro zagrijali Singrice, Majke, Elemental, Tony Cetinski, Belan i Massimo, Josipa Lisac, Vatra i klapa Kampanel.

Najemotivniji trenutak svečanosti bila je posmrtna dodjela *Porina* za životno djelo Dini Dvorniku koji je primila supruga Danijela, dok su *Porini* za životno djelo dodijeljeni doajenima naše zabavne glazbe pjevačici Terezi Kesoviji i skladatelju Ljubi Kuntariću. I dok su Terezi i Ljubi ove nagrade mogle biti uručene i prve godine *Porina*, Dino jednostavno nije ostavio mogućnost odlaganja. Ponovo je požurio, tjerajući sve na konačnu inventuru njegova glazbenog nasljeđa. I upravo jedna od njegovih prvih i najvećih glazbenih uspješnica *Zašto praviš slona od mene* u izvedbi svih glazbenih sudionika *Porina* 2009. ostavljena je za sâm kraj, naravno ne slučajno. *Porin* ide dalje, to je sasvim izvjesno. Nikakav potop nije se dogodio, iako su ga neki željeli i prizivali, naprotiv u laganome je uzletu, a očekujemo da će biti i veći.

19. Proljetna revija jazza

USPJEŠNI NASTUPI HRVATSKIH JAZZ IMPROVIZATORA I SKLADATELJA

Piše: Davor Hrvoj

Proljetna revija jazza održana je od 29. ožujka do 1. travnja u Maloj dvorani zagrebačke palače glazbe u organizaciji Jazz kluba Zagreb Hrvatskoga društva skladatelja i Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog. U skladu s dugogodišnjom programskom orijentacijom predstavljeni su uglavnom europski glazbenici koji promišljaju jazz na suvremen način spajajući razne glazbene idio-

Renato Rožić u Lisinskom

me i proširujući njegove granice koje ponekad prelaze okvire glazbe nama poznate kao konvencionalni jazz. Uz ugledne, uglavnom europske jazziste uvjerljivim su se nastupima predstavili i hrvatski umjetnici.

Reviju je svojim nastupom otvorio *fusion* trio u kojemu su svirali norveški glazbenici, klavirist Jan Gunnar Hoff i basist Per Mathiesen te peruanski bubnjar i udaraljkaš Alex Acuna, nekadašnji član kultne skupine Weather Report čija je glazba nadahnuće i za djelovanje ove trojke. U posve drukčijem, opuštenijem ugođaju predstavio se velški klavirist Gwilym Simcock, nova zvijezda europskoga jazza, izvedbama vlastitih *crossover* skladbi na klavirskom recitalu.

Autorska djela u kojima jazz, funk i hip-hop ponekad spaja s Webernovim djelima izvodio je inovativni gitarist osebujna zvuka Renato Rožić. U međunarodnoj postavi njegova Consorta među ostalima su svirali trubač Davor Križić, saksofonist Saša Nestorović, klavirist Matija Dedić i bubnjar Kruno Levačić, dok je u nekim izvedbama gostovao bas gitarist Goran Delač. U profinjnim Rožićevim aranžmanima, koji će zablistati punim sjajem kad ovaj program bolje uvježbaju, svi su se predstavili izvrsnim izvedbama solističkih dionica.

Hrvatska violončelistica Asja Valčić, poznatija u području ozbiljne glazbe, svirala je u duu s austrijskim harmonikašem i bandoneonistom Klausom Paierom. Njihov je virtuozni nastup objedinio ozbiljnu glazbu, jazz, tango i utjecaje etno glazbe.

Svake se godine na Proljetnoj reviji jazza održi priredba Nove nade jazza *Marjan Marjanović* na kojoj nastupaju neafirmirani glazbenici i sastavi. Ove su se godine predstavili klavirist Nikola Šantek, kvartet kontrabasista i skladatelja Tihomira Hojsaka, pjevačica Ana Benzon, septet Kreol i polaznici Srednje škole za jazz i popularnu glazbu.

Završna večer festivala pripala je predstavnicima agilnoga liburnijskog jazz kruga. Denis Razz Quartet — alt saksofonist Denis Razumović, gitarist Spartako Črnjarić, kontrabasist Damjan Grbac i bubnjar Tonči Grabušić — izvodio je nove Razumovićeve skladbe. Odsvirali su ih nepretenciozno, bebop pristupom, uigrano i dopadljivo, a uz Razumovića inventivno je improvizirao i Črnjarić.

Autorskim se skladbama uz tek poneki standard predstavio briljantni riječki improvizator Darko Jurković, gitarist osebujna senzibiliteta koji svira tehnikom *two hands tapping*. Nastupio je u triju s kontrabasistom Henryjem Radanovićem (autor jedne skladbe) i bubnjarom Krunom Levačićem, ujedno glazbenicima koji su sudjelovali u snimanju njegova novog, još neobjavljenog CD-a, a kojima je ostavljao dovoljno prostora da iskažu i svoje umijeće improvizacije.

Dolično proslavljeno trideset godina Uskrs festa

Prepun Lisinski slavio nove pjesme

Najstariji festival duhovne glazbe Uskrs fest održan je 19. travnja 2009. u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog uz izravni prijenos na HRT+, HKR-u i još petnaestak radijskih postaja. U natjecateljskom je dijelu izvedeno 20 skladbi odabranih između 85 koliko ih je prispjelo na natječaj. Uskrs fest je prvi put održan 1979., pa je vrijedni jubilej obilježen izvedbom uživo, prvi put uz prigodni instrumentalni sastav pod vodstvom Tonija Eterovića (Goran Kovacic, Nebojša Buhin, Vlado Volenec, Mladen Petračić, Kristijan Zorjan, Mladen Palenkaš) koji je pratio sve izvođače. Program je započeo dodjelama priznanja grupama Sperantes (Split), VIS Jukić (Sarajevo) te Prijatelji (Trsat/Zagreb) za dugogodišnji rad i sveukupni doprinos duhovnoj glazbi, dok je Žeteocima povodom 40. obljetnice objave njihova legendarnog albuma *To nije tajna* nagrada dodijeljena na promociji reizdanja u nakladništvu HKR-a, Croatia Recordsa i Glasa Koncila. Nagradu za najbolji tekst dobila je Josipa Dević za stihove skladbe *U Tvojim rukama* koju su izveli VIS Proroci iz Subotice. Sami izvođači najboljom su proglasili grupu Sve boje ljubavi s pjesmom *Tvoj me križ otkupio*. Stručni je žiri prvo mjesto dodijelio grupi Emanuel iz Velike Gorice za izvedbu skladbe *Najbolji prijatelji*, dok su druga (Maja Tadić) i treća nagrada (Magdalena Tomić-Mijatović) otišle u Rijeku. Vrijedno je spomenuti da je od dvadeset izvođača bilo čak jedanaest debitantata, što raduje kao zalag zanimanja mladih za popularnu kršćansku glazbu i njezinu sigurnu budućnost. Organizatori ovogodišnjega Uskrs festa su Hrvatski katolički radio i Ured HBK za mlade, a CD sa studijskim snimkama svih 20 skladbi objavili su HKR i Croatia Records u okviru etikete Cro sacro. (Slavko Nedić)

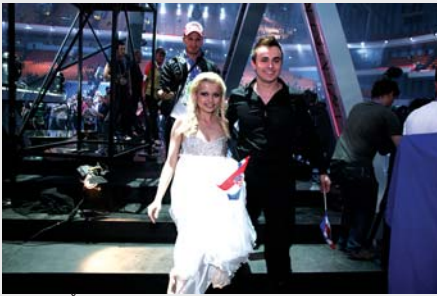
Grupa Sve boje ljubavi

IVAN MARINKOVIĆ

Treći najlošiji plasman na Eurosongu

Lijepa Tena u Moskvi

Pjesma *Lijepa Tena*, ovogodišnja hrvatska predstavnica autorâ Tončija i Vjekoslava Huljić, plasirala se na osamnaesto mjesto od 25 zemalja sudionica koliko ih je sudjelovalo u finalu 54. Izborâ za pjesmu Eurovizije. Odlukom žirija, Igor Cukrov s Andreom Šušnjarem ušao je u završnu večer natjecanja osvojivši tek trinaesto mjesto, iako je znatno popravio svoj nastup od pobjede na Dori, to nije bilo dovoljno za izravni ulazak našega predstavnika u finale iduće godine. Inače, u povijesti hrvatskih plasmana na Eurosongu ovo je treći najlošiji rezultat. Slabiji od Igora i Andree bili su samo prošlogodišnji predstavnici Kraljevič ulice (21.) i Vanna koja je 2001. završila na devetnaestom mjestu. (M.S.)

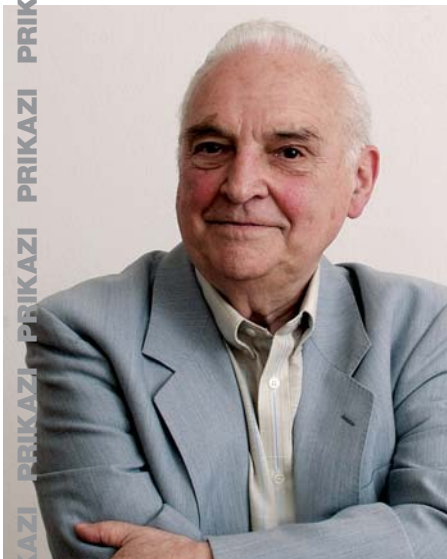
Andrea Sušnjara i Igor Cukrov

ALAN DOUIT

Uz koncert Gudačkog orkestra Riječke filharmonije pod vodstvom dirigentice Nade Matošević i riječkog violista Francesca Squarcie

RIJEČKA PUBLIKA ODUŠEVljena MILETIĆEM

Piše: Ramiro Palmić

Miroslav Miletić

Na prvom ovogodišnjemu koncertu Riječke filharmonije (17. travnja) gudači ovog uglednoga izvođačkog tijela priredili su izvrsnu komornu glazbenu večer s djelima Miroslava Miletića, Edwarda Griega i Petra Iljiča Čajkovskog u ispunjenoj Mramornoj dvorani Pomorskoga i povijesnog muzeja Hrvatskoga primorja Rijeka.

Stvaralaštvo plodnog i svestranoga suvremenog hrvatskog skladatelja, ovogodišnjega dobitnika nagrade *Porin* za životno djelo, Miroslava Miletića (1925.), odlikuje se u velikoj mjeri posezanjem za nasljedom naše folklorne glazbene baštine. Miletić tradicijske folklorne elemente stilizira i oblikuje u

suvremen glazbeni izraz, pri čemu nastaju njegova vrijedna glazbena djela. Koncert je započeo cikličnim djelom *Concerto grosso* za violu i gudački orkestar u kojemu se osjetilo autorovo vladanje gudačkim slogom. Djelu, dovršenom u svibnju 2006. (iz ciklusa *Lijepa naša*) i skladanom na narudžbu Osorskih glazbenih večeri, pripala je godišnja Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja za 2006. godinu.

Miroslav Miletić i riječki violist Francesco Squarcia ostvaruju dugogodišnju skladateljsko-reproduktivnu suradnju, a *Concerto grosso* posvećen je interpretativnim mogućnostima i temperamentu ovoga glazbenika međunarodnog ugleda. Squarcia je više od četvrt stoljeća član čuvenoga rimskog Simfonijskog orkestra Sv. Cecilije, osnivač orkestra I Cameristi Italiani te kao solist uspješan suradnik međunarodnih koncertnih institucija.

Hvarski unutar istarskoga idioma

Prvi stavak *Intrada* svečana karaktera i homofona sloga, drugi stilizirani *Ples balun* i četvrti stavak *Finale* Miletićeva *Concerta grossa* nadahnuti su istarskim glazbenim melosom i prožeti osebnim melodijskim, harmonijskim i ritmičkim folklornim nasljedom središnje Istre. Treći stavak *Elegija* donosi sjetnu temu i varijacije napjeva s otoka Hvara koje je zapisao Antun Dobronić, a čitava je skladba koncipirana na tradicionalnom dijalogu solo-tutti. Zaokuplja punu pažnju slušatelja neposrednošću glazbenoga izraza te šarolikošću glazbenih tema, ritmova i harmonija. Interpretacija sjajnoga violista Squarcie odisala je nepogrešivom tehničkom

perfekcijom, intonativnom jasnoćom i nadasve muzikalnošću te suverenom interpretacijom svih četiriju kontrastnih stavaka koji pred solista postavljaju visoke tehničke i glazbene zahtjeve. Uz vrlo prisnu suradnju i punu podršku orkestra i dirigentice Nade Matošević ostvarena je dotjerana i umjetnički dojmljiva glazbena kreacija zahvaljujući sposobnosti interpretativne uživanja u osobitostima glazbenim stilom svih izvođača.

Nastup F. Squarcie ispraćen je dugotrajnim pljeskom te je na traženje oduševljene publike umjetnik u dodatku stilski uvjerljivo odsvirao efektanu *Croatescu* br. 2 M. Miletića i svojim muziciranjem ponovno oduševio slušatelje.

Iz opusa velikoga norveškog skladatelja E. Griega odabrana je efektana *Holberg suite*. Tumačena je skladnim i kultiviranim komornim zvukom, zaokruženim melodijskom frazama te primjerenom odabranim tempima čime je ostvarena pokretljivost, ugođaj, lakoća i plesna elegancija. Za kraj uspješno profiliranog koncerta izvedenoga s velikim umijećem odabrana je popularna, omiljena i često izvođena *Serenada* za gudače u C–duru op. 48 P. I. Čajkovskog. Djelo izuzetne romantične ljepote i zanosa predstavljeno je suprotnom tonskom izražajnošću i snažnim dinamičkim gradacijama. Dirigentica Nada Matošević odlično je pripremila i motivirala orkestar (koncertni majstor Romeo Drucker) koji je u izbalansiranoj komornoj zvuku svih grupa gudača te s intonativnom čistoćom i reljefnom dinamikom ostvario visoku razinu komornog muziciranja, što je publika osjetila i uzvratila ovacijama i povicima »Bravo!«.

Obnovljen dječji mjuzikl u Vukovaru

ZAŠTO GNJAVIŠ MALO DIJETE

Piše: dr. sc. Dalibor Paulik

Svako novo uprizorenje glazbenoscenskog djela naših autora hvalevrijedno je pothvat za producenta i kulturnu ustanovu, a kako se radi o Hrvatskomu domu u Vukovaru, obnovljeno mu prošle godine, događaj treba istaknuti. U lijepo secesijsko zdanje vratio se kulturni život, a prvi samostalni projekt ustanove dogodio se 20. ožujka 2009. premijernim izvođenjem mjuzikla *Zašto gnjaviš malo dijete* skladateljice Adele Dobrić Jelača, na tekst književnika Mladena Kušeca.

Poznati je pisac za djecu zajedno s Miliwojem Matošecom i Adelom Dobrić Jelača napisao prvi hrvatski mjuzikl *Volim te* koji izvode isključivo djeca (1973., redatelj Vlado Štefanić, današnje Gradsko kazalište Trešnja u Zagrebu), koji se zatim uspješno izvodio u nizu gradova. Potom Kušec i Jelača pišu *Zašto gnjaviš malo dijete*, glazbenu priču za djecu koja je praiizvedena 1974. u Rijeci s riječkom djecom u pionirskom kazalištu, a naredne je godine obnovljena i u Vinkovcima kada je redatelj

bio Himzo Nuhanović koji je nakon 35 godina odlučio s vukovarskom djecom obnoviti i osuvremeniti tu priču. Uz nje ga su značajan prinos realizaciji dali Milunka Gora (uvijek zbala zbor), koreografkinja Željka Gaćeša, scenografkinja i kostimografkinja Latica Ivanišević, korepetitorica Tabita Elizabeta Koprivnjak, a za tehniku je bio zadužen Matej Nadovski.

Ovom je premijerom obilježen Svjetski dan kazališta za djecu i mlade, čime je na simboličan način najavljena manifestacija 14. Vukovarsko lutkarsko proljeće. Naravno, *Zašto gnjaviš malo dijete* ostaje na redovitom programu Hrvatskoga doma jer je, kako naglašava u programskoj knjižici ravnateljica Ivanka Miličić, predstava nastala u prvom redu zahvaljujući djeci iz svih vukovarskih škola koja su uložila silno vrijeme, volju i znanje. Sudeći prema reakcijama prisutnih, jasno je da je ovaj dječji mjuzikl obogatio

kulturni život grada na Dunavu veselom i lepršavom pričom koja poručuje kako su svjetovi djece i odraslih različiti. I stoga, bez obzira slušamo li o mrkvicama, lopti, gusarima, tajnama, tvrdnjama da je odraslima sve dopušteno ili poruci o maloj sreći oko nas, pred nama prste jednostavni dječji songovi. Autori se pitaju zašto gnjavimo malene kad smo svi bili djeca, a zbog čega je baš tako *ostat će tajna kao šapat bijelog snijega*. Konačno, važna je radost djece koja njihovu glazbenu priču i danas prihvaćaju.

Sezona Varaždinskog komornog orkestra

Capriccio Garestiensis Anđelka Igrec

Varaždinski komorni orkestar održao je treći koncert u ovoj sezoni u nedjelju, 22. veljače 2009., iznimno u tamošnjoj Katedrali umjesto uobičajeno u koncertnoj dvorani HNK u Varaždinu. Akustična i nedavno obnovljena raskošna unutrašnjost crkve bila je sjajan prostor za izvedbu novoga djela Anđelka Igrec, orguljaša i zborovodice Katedrale te povjerenika za glazbu Varaždinske biskupije. Svojemu opusu, koji broji sedamdesetak objavljenih djela raznih žanrova, od vokalno-instrumentalnih do orkestralnih i scenskih, pridodao je i *Capriccio Garestiensis* za čije je predstavljanje pokladna nedjelja bila upravo idealan dan. Riječ je o djelu slobodne i razigrane naravi, koje se prema riječima samog autora malo ili nimalo ne oslanja na tradicionalne glazbene oblike. Karnevalski ugođaj skladbe nazvane po starom imenu grada Varaždina Igrec je naglasio poigravanjem s motivima poznate pjesme *Ja sem Varaždinec*, ostvarivši ležernu i duhovitu igru izmjene građe u gudačkim instrumentima, u duhu značenja pojma *capriccio*. Članovi Varaždinskog komornog orkestra na čiji je poticaj *Capriccio Garestiensis* nastao, pa im je i posvećen, prikladno su se i spremno odazvali vedrom i hirovitom skla-

Varaždinski komorni orkestar

dateljevu rukopisu, raspoloženo započevši svoj prvi koncert u 2009. godini koji je nastavljen nastupom violinista Stefana Milenkovića. (A.V.)

Večer hrvatskih skladatelja u ciklusu Virtuoso

Osmi redoviti koncert u osmoj sezoni ciklusa *Virtuoso* studenata Muzičke akademije u Zagrebu s djelima hrvatskih skladatelja održan je 10. svibnja u Hrvatskomu glazbenom zavodu. Djela Stjepana Šuleka, Nella Milottija, Ive Josipovića, Dubravka Detonija, Josipa Štolcra Slavonskog, Blagoja Berse (u obradi Emina Armana) i Brune Bjelinskog izveli su gitarist Srđan Bulat, flautistica Latica Cameron, violinistica Tara Horvat, sopranistica Jelena Kordić, Gudački kvartet Muzičke akademije u Zagrebu te pijanisti Dario Sabol, Vlatka Peko, Robert Batelić, Nikola Kos, Petra Gilming, Zrinka Majstorović, Monika Trgovčević i Berislav Arlavi. S istim su programom tri dana ranije mladi glazbenici nastupili u Samoboru. (B.P.K.)

PRVI FESTIVAL HRVATSKE ŠANSONE U KOPRIVNICI

Pod pokroviteljstvom Koprivničko-križevačke županije, Koprivnica je dočekala svoj prvi festival šansone posvećen pjesniku, esejistu, skladatelju, kritičaru i prevoditelju Zvonimiru Golobu, rođenom Koprivničancu (14. veljače 1927. — 1. lipnja 1997.). Nakon natječaja Udruge branitelja, invalida i udovica Domovinskog rata Podravke (UBIUDR) za najljepšu neobjavlenu ljubavnu pjesmu (također nosi Golobovo ime), isti organizatori učinili su iskorak i pozvali izvođače iz cijele Hrvatske na susret šansonijera.

U prepunoj dvorani *Domoljuba* 23. ožujka ove godine publiku su svojim skladbama oduševili Matija i Arsen Dedić, Lada Kos i Lela Margetić, Čedo Antolić, Igor Brešan, Lidija Bajuk, Mirjana Pos-

piš, Selma Kapetanović i mnogi drugi. Mladen Pavković, predsjednik UBIUDR-a i organizator festivala, uručio je kantautoru i pjesniku Arsenu Dediću veliku zlatnu plaketu za cjelokupni doprinos hrvatskoj i svjetskoj šansoni. Priznanje su primili i šansonijer Hrvoje Hegedušić te Mirjana Percl, supruga pokojnoga Ivice Percla. Domaćini Gordana Evačić i Tomislav Šitum izveli su Golobovu pjesmu *Snijeg*, a Hegedušić je u *Starom vrtuljku* podsjetio na jednu od svojih prvih suradnji s Golobom. Prisutne je posebno iznenadio nastup Caroline Personne, gošće iz Francuske, poznate po višegodišnjoj suradnji s hrvatskim Društvom prijatelja šansone. Program su vodili Kostadinka Velkowska i Vojo Šiljak, a za bogat umjetnički doživljaj zaslužan je umjetnički direktor Miroslav Evačić. (Kristina Jošt)

Lela Margetić i Lada Kos

25 godina Zagrebačkoga gitarskog trija

Jedan od najistaknutijih hrvatskih komornih sastava, Zagrebački gitarski trio, proslavio je dvadesetpet godina uspješnoga djelovanja svečanim koncertom održanim 12. svibnja u

Zagrebački gitarski trio

Hrvatskomu glazbenom zavodu: Darko Petrinjak, István Rőmer i Goran Lieste, pedagozi i umjetnici koji su na hrvatskoj glazbenoj sceni utrljali put nizu izvrsnih mladih gitarista, dostojno su proslavili svoj jubilej šarenom programskom lepezom. Ansamblu kojemu su djela posvećivali glasoviti skladatelji poput Johna Duarte, čije se ostvarenje uz obradu skladbe Astora Piazzolle našlo na programu koncerta, izveo je i vlastite obrade popularnih djela Bacha i Dvořaka, kao i skladbi devetnaestoga stoljeća izvorno pisanih za gitarski trio. Jedan od vrhunaca večeri bila je praizvedba *Dipthi* Frane Paraća, drugačija djela koje je taj suvremeni hrvatski skladatelj posvetio Zagrebačkom gitarskom triju. Za razliku od prvoga, lirskego *Gitarskog trija* iz 1992. godine s kulminacijom u središnjem dijelu nakon koje slijedi gotovo nečujan završetak, prema riječima teksta u popratnoj knjižici Istvána Rőmera, ovaj *Dipth* zaključuje efektan, upečujljiv stavak. Proslavu dvadeset-petogodišnjice postojanja uglednoga ansambla uveličali su i gosti, udaralacki Igor Lešnik i oboist Branislav Mihanović, dugogodišnji kolege i prijatelji članova Trija kojima su se pridružili u izvedbi skladbe Henrika Tomasija. (Bojana Plećaš Kalebota)

EPTA — osobiti promicatelj hrvatske glazbe

Piše: Sanja Drakulić

U Osijeku je od 14. do 17. travnja održano 6. EPTA Međunarodno natjecanje za mlađe pijaniste do 21 godine. Program prvoga dana, pod nazivom 6. Dječji pijanistički festival, predstavio je najmlađe sudionike.

Od osnivanja 1999., natjecanje se održava svake druge godine u prostorima Glazbene škole Franje Kuhača čiji ravnatelj Josip Ujdoš ništa ne prepušta slučaju. Mnogi su učeniici škole dosad sudjelovali na EPTA-inu natjecanju, a kao višestruki pobjednik istaknuo se je Attila Mesarić. Glazbena škola djeluje od 1831., trenutačno ima devet odjelja, a dosad je bila domaćin i 20. Memorijala *Franjo Krežma* (mladi gudači) i 15. Memorijala *Darko Lukić* (mladi pijanisti).

U ocjenjivačkom sudu ovogodišnjega EPTA-ina (European Piano Teachers' Association) natjecanja sudjelovali su istaknuti hrvatski i svjetski pijanisti i pedagozi: Ida Gamulin, Hinko Haas, Constantin Ionescu-Vovu, Radomir Melmuka i Natalia Troull. Nastupilo je 40-ak mladih pijanista.

Zahvaljujući angažmanu i inicijativi Ide Gamulin, predsjednice Udruge klavirskih pedagoga Hrvatske, EPA–ino natjecanje do-
sledno i na najbolji mogući način potiče i promiče suvremenu
hrvatsku klavirsku glazbu. Riječ je dakako o zadanim skladbama
čiji je popis od 1999. do danas impozantan i dostojan navoda, čiji
su autori Bruno Bjelinski (*Muzika za djecu*), Božidar Kunc (*Mlado-
lišće* op. 20), Igor Kuljerić (*White and Back per pianoforte*), Antun
Tomislav Šaban (*Toccata, Gioco*), Dubravko Detoni (*Moments
musicaux*), Davor Bobić (*Neispricana priča*), Branko Okmaca
(*Impromptu*), Srećko Bradić (*Šest bagatela*), Berislav Šipuš (*Ri-
cercare*), Zlatko Tanodi (*Etida* br. 3), Stanko Horvat (*Gioco*; *Ber-
misurato*), Ivo Josipović (*Diabolezza, Takatna etida*), Sanja Dra-
kulčić (*Drive*) i Viktorija Čop (*Makapaka*). Zadnje dvije su skladane
posebno za C kategoriju šestoga natjecanja, a objavljene su u
izdavanju Muzičkog informativnog centra uoči događanja.

Na dosadašnjih šest natjecanja u Osijeku nastupilo je ukupno tri-stotinjak mladih pijanista iz cijeloga svijeta. Kad promislimo koliko je zadanih skladbi hrvatskih autora pripremljeno, uvaževano i svirano širom svijeta od Vijetnama do Latvije, a usto i pretpostavimo da se naučene skladbe obično i održa na repertoaru ili sviraju na drugim natjecanjima, zaključujemo da je EPTA-ino natjecanje doista izvanredan promicatelj naše glazbe u svijetu, i to glazbe namijenjene klaviru, tzv. kralju svih instrumenata. Stoga je Hrvatsko društvo skladatelja nagradilo novčanim iznosom od 100, 200 i 400 eura u kunsjoj protuvrijednosti najbolje izvedbe skladbi hrvatskog autora, a nagrađeni su Petra Savić za izvedbu Šabanove skladbe *Giacco*, Sven Mrđen za izvedbu Josipovićeve *Tokatne etide* i Marijan Duzel za izvedbu djela *Drive* Sanje Drakulić.

Sudionici EPTA-e u Osijeku

Zagrebačko kazalište lutaka, 18. ožujka 2009.

*Šansone Ivica Percla –
sjetni koncert za sjećanje*

Piše: Ivan-Ivica Stamać

Dvogodišnjica smrti legendarnoga hrvatskog kantautora Ivana-Ivice Percla obilježena je dva dana kasnije, 18. ožujka 2009. godine, na dostojan način – koncertom njegovih skladbi pod riješlojnim naslovom *I svira još stari Pjer*. Svima nam je poznata činjenica da je Percl mlad ušao u glazbenu orbitu upravo tom pjesmom, hitom–prvijencom kasnijega evenazočnog hit–majstora Đorđa Novkovića. Perclov razliji lik, prije pjesme o starom Pjeru pranaizvedene na Večeri šansona

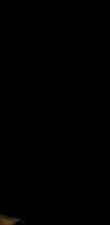
telja pjesama što ih je za života sâm izvodio za-
bljesnuo punim sjajem u programu spomenu-
toga koncerta. Lepeza izvedenih skladbi, što ih
je za tu prigodu raširila Ivičina životna pratilja,
supruga Mirjana, razotkrila je širinu njegovih
tematskih i skladateljskih interesa koji su većma
oslonjeni na vrijednu poeziju kao potku šanso-
ne. Već samo citiranje naslova izvedenih šan-
sona i njihovih stihotvoraca može je pokazati:
1966. (Percl), *Pjesnik* (I. G. Kovačić), *Molitve-
nik* (D. Bivanović), *Foliranti* (A. Dedić), *Već do-
lazila rijeka* (Z. Golob), *Requiem mladosti* (N. In-

Ivan-Ivica Perčić

Zagrebfesta 1968., temeljio se na šansonama angažirano-prosvjednog izričaja, koji je slijedio ondašnje glazbene trendove mladenačke pobune. Percl je bio idealan za to sa svojom gitarom i neizbježnom usnom harmonikom na posebnom držaču koji mu je omogućavao sinkronu izvedbu na dva glazbala s pjevanjem. Ovaj Novkovićev predložak poslužio je Perclu da učvrsti u javnosti takav svoj imidž te da nastavi svoj kantautorски — dakle i skladateljski — put na krilima jednoga snažnog estradnog uspjeha.

I upravo je taj Perclov lik osebujna sklada-

dić), *Kad zatvoris vrata*
(Percl), *Ciganska elegija*
(Z. Pongrac), *Zagrebački*
valcer (Z. Gavranović–
Gaga), *Nad Zagorjem*
zvoni zvon (M. Toldy
Brindl), *Aleluja* (R. Ku-
pareo), *Istina je da postoji*
Bog (T. Ivančić), *Malena*
kavana (D. Cesarić), *A*
more ne mora (E. Kiše-
vić), *Pjesma Tinu* (N.
Vrkljan–Križić), *Ispod*
starih streba (I. Boždar),
Nema starog vinograda
(Z. Sabol), *More, more*
(N. Zuban), *Vratit ću se*
(L. Depolo), *Starčička*
večera (T. Bilopavlović)
i *Nad Hrvatskom duga-*
sjajna (M. Prpa). Za-
mjećuje se nadalje bitna

Perclova orijentacija: odklon od efemernog i težnja prema snažnim temama duhovnog i domoljubnog sadržaja. Ivica je tu orijentaciju iskazao i osobnom građanskom hrabrošću organizirajući kulturne djelatnosti za hrvatske branitelje na bojišnici tijekom Domovinskog rata.

Diskretna reminiscencija na Pjera

Za svaku pohvalu je i takav odabir Ivićinih skladbi za ovu prigodu. Taj ga je repertoar prikazao kao snažnog autora koji vjerojatno zbog svoje samozatajnosti i svog samodarivanja nije imao potrebe za medijskom razvikanošću, pa je na ovom koncertu pjesma *Stari Pjer* poslužila

Proljeće Gudačkoga kvarteta Rucner u znaku Bjelinskog i Ruždjaka

Povratak ciklusa *Ciciban* na podij HGZ-a

Piše: Bojana Plećaš Kalebota

Gudački kvartet Rucner otvorio je novu, sedmu po redu sezonu ciklusa *Četiri godišnja doba* u Hrvatskomu glazbenom zavodu 22. travnja koncertom *Proljeće*. Formula koja uključuje raznovrsni program, goste, skladateljske objelnice i praiizvedbe skladbi hrvatskih autora i ovoga se puta pokazala uspješnom, pa je unatoč bogatoj zagrebačkoj koncertnoj ponudi i brojnim koncertima komorne glazbe, publika pokazala veliko zanimanje za taj glazbeni događaj, a na ulazu su je prigodno dočekale i kitične proljetnoga cvijeća.

U godini velikih obljetnica violinistice Sidonija Lebar i Ana Paula Knapić Franković, violist Dragan Rucner i violončelistica Snježana Rucner svoj su koncert odlučili posvetiti Bruni Bjelinskom u povodu stote godišnjice rođenja i Josephu Haydnu u povodu dvjestote godišnjice smrti. Stoga je program bio ispunjen uglavnom njihovim

djelima, no šarolikom su dojmu doprinos dale i praižvedba skladbe *Dietro* za sopran i gudački kvartet Marka Ruždjaka te uvodna *Il tramonto* za mezzosopran i gudački kvartet Ottorina Respighija. Gošće večeri ovoga su puta bile sopranistica Davorka Horvat, mezzosopranistica Martina Tomčić i pijanistica Ljerka Pleslić Bjelinski.

Skladba *Dietro* za sopran i gudački kvartet također vuče poveznicu s Brunom Bjelinskim jer je njezin autor Marko Ruždjak posvetio upravo svome nekadašnjem profesoru polifonije. Osmislivši je kao djelo iznimno stroge primjene načela komornoga muziciranja, Ruždjak je vokalnu dionicu smjestio između gudača, čak i malo iza njih, na što upućuje i naziv skladbe (tal. *dietro*). Ravnopravnost glazbenika očituje se i kroz artikulaciju jer sopran ne iznosi semantički sadr-

Gudački kvartet Rucner

žaj. Sopranistica Davorka Horvat i članovi Gudačkoga kvarteta Rucner predanom su suradnjom ostvarili akustički zanimljivu interpretaciju Ruždjakova promišljenog ostvarenja.

Uz stotu obljetnicu rođenja Brune Bjelinskog skladateljeva je udovica, pijanistica Ljerka Pleslić Bjelinski, prigodno izvela njegovu ljupku

samo kao diskretna reminiscencija, uostalom nadopunjena i vizualnom reminiscencijom, projiciranom slikom Ivice u dnu pozornice Zagrebačkoga kazališta lutaka koje je ugostilo ovaj koncert. Dupkom puno gledalište svjedočilo je o privrženosti brojnih Perclovih prijatelja i poštovalaca. Očutjeli smo i odanost maestra Tonija Eterovića i njegova glazbenog sastava te pjevača koji su nastupili bez honorara, Perclu u čast. Valja nam ih stoga u zahvalu poimence spomenuti: Toni Janković, Čedo Antolić, Hrvoje Handl, Tomislav Goluban, Bruno Krajac, Mirko Švenda-Žiga, Stjepan Križan, Mirjana Pospis, Željka Marinović, Ivo Pattiera, Ibrica Jusić, Miroslav Živković, klapa Nostalgiya i Đani Stipaničev. Valja naglasiti i vrlo lijepo i dostojanstveno obavljen voditeljski posao dvoje dramskih umjetnika, Kostadinke Velkovske i Dubravka Sidora.

Posebno je iznenađujuća, pa i za nas koji smo pobliže poznavali Perclov opus, bila činjenica da su njegove skladbe zadobile potpuno novu dimenziju u interpretacijama drugih. Svatko je od pjevača, praćen vrsnim aranžmanima i obradama, izišao iz mirnoga i introvertnog stila na koji smo bili navikli slušajući izvedbu samog autora. Bio je to apsolutni dobitak za Perclove skladbe. Pjevači su se potrudili iz njih izvući najbolje nametnuvši im svoje osobnosti i svoje interpretativne kvalitete, ali, i to je najvažnije, pritom se iz tih obrada uvijek čula i prepoznala Perclova izvorna skladateljska misao.

Više je pjevača tijekom izvedbe izreklo u mikrofonski i poneku anegdota ili doživljaj iz svojih susreta i suradnja s Perclom, što je čitavoj večeri dalo posebno sjetan i prisnan ugođaj. Potpisani je osobito zapazio tople riječi Brune Krajcara, mlađega pulskog kantautora, koji je bio zadnji Perclov gost na tribinama u Hrvatskom društvu skladatelja što ih je Ivica Percl utemeljio i vodio.

Otkrio nam se različit, nesumnjivo obogaćeni Percl, izvan standarda koje si je sâm nametnuo za života, ali koji su nedvojbeno bili sastavni dio njegova umjetničkoga (ne samo glazbenog!) creda. Hvala svima koji su nam to obogaćenje omogućili i ostvarili.

Više je pjevača tijekom izvedbe izreklo u mikrofoni i poneku anegdotu ili doživljaj iz svojih susreta i suradnja s Perclom, što je čitavoj večeri dalo posebno sjetan i prisnan ugođaj.

NATJECANJA

[illegible]

Two-Part Invention Sanje Drakulić

Efektni flautistički maraton Roberta Fabbriicianija

Posljednjega dana 25. MBZ-a popodnevni koncertni termin zauzeo je Flautistički maraton, koncert proslavljenoga talijanskog flautista Roberta Fabbriicianija koji je time obilježio 60. rođendan, ali i 45 godina umjetničke karijere. Niz autora, većinom talijanskih, za tu je prigodu napisalo nove skladbe i posvetilo ih upravo Fabbriicianiju i njegovu nastupu u izvanredno akustičnom, kružnom prostoru Galerije Bačva Hrvatskoga društva likovnih umjetnika koji je dao osobitu dimenziju svim skladbama na programu. A među njima su se našla i dva djela naših autora: Berislava Šipuša i Sanje Drakulić. I dok je Šipušev uradak za flautu solo pod naslovom *Dick Tracy and the Story of the Sad Young Men* već 2005. praižveo u Rimu (inače treća skladba iz svojevrsnog ciklusa potaknutoga likom stripovskog detektiva), *Dvoglasna invencija* Sanje Drakulić, za flautu piccolo, toga je dana prvi put predstavljena javnosti. Roberto Fabbriiciani je majstorskom izvedbom naglasio skriveno dvoglasje i autoričinu namjeru da kratkim jednostavačnim djelom za solo instrument ostvari osobitu efektnost. (A.V.)

Sanja Drakulić i Roberto Fabbriiciani

Mozaik za 9 instrumenata Dubravka Palanovića

Palanovićeva usredotočenost na glazbu

Kasnovečernji koncertni termin od 22 sata prvoga dana 25. MBZ-a otvorio je nastup Ansambla Paul Klee iz Švicarske specijaliziranoga za novu glazbu. Grupa vrsnih solista izražena zanimanja za načine interpretacije, koja danas djeluje kao kućni ansambl Centra Paul Klee u Bernu i nastupa širom svijeta, u Zagrebu se predstavila programom na kojemu je, uz uratke Daniela Otta, Jonas Kochera i Tristana Muraila, prvo mjesto zauzelo novo djelo Dubravka Palanovića, diplomiranoga skladatelja i kontrabasista s profesionalnim angažmanom u Zagrebačkoj filharmoniji. U programu koji je prije svega odražavao interdisciplinarnost Ansambla Paul Klee u pristupu izvedbama, njegov je *Mozaik za 9 instrumenata* odudarao od ostalih izabranih djela svojom uočljivom usmjerenošću samoj glazbi, bez ikakvih scenskih ili vizualnih uplitanja. Muzikalno i logički koncipirana skladba nadahnuta idejom mozaika kao slagalice u kojoj istaknutu ulogu ima ritam kao pokretač dramatike, pokazala je sviračku vrsnost članova Ansambla, kao i muzikalnost samoga autora. (A.V.)

Kanadski Ansambl Les Amis praižveo skladbu disPLAY Viktorije Čop

Tekst koji nije nužno razumljiv

Piše: Bojana Plečaš Kalebota

Jedno od zanimljivijih gostovanja na 25. Muzičkom biennalu Zagreb bilo je ono kanadskoga Ansambla Les Amis koji čini skupina iznimno nadarenih, uspješnih mladih glazbenika, a izvode suvremenu komornu glazbu, kao i onu nešto starijega datuma. Nastupili su 23. travnja u Maloj dvorani Lisinski u sastavu: Katarzyna Sadej, mezzosopran, Lynn Kuo, violina, Rachel Mercer, violončelo, Marianna Humetska, klavir i Joseph Marcerollo, harmonika. Pritom su ostvarili uspješnu suradnju s Gudačkim kvartetom Penderecki i hrvatskim glazbenicima, Cantus Ansamblom i dirigentom Sašom Britvićem, udaraljkašima Vojislavom Čičićem i Markom Mihajlovićem te recitatoricom Nerom Stipičević.

Uz djela Constantina Caravassilisa, Marjana Mozeticha i Michaela Pepe, osnivača i umjetničkog ravnatelja Ansambla Les Amis, na programu su se našla i dva djela hrvatskih skladatelja, praižvedba skladbe *disPLAY* Viktorije Čop te *Tvoj i moj Libanon* za (mezzo) sopran, recitatora i dva udaraljkaša Marka Ruždjaka, intervencija nad pjesmom u prozi Halila Džubrana u prijevodu Marka Grčića. Osobito je nadahnjujuća bila suradnja mlade mezzosopranistice Katarzynie Sadej i recitatorice Nere Stipičević uz dojmljiv »govor« bubnja. Bila je to još jedna potvrda o bezgraničnosti glazbe i jedinstvenom »jeziku« melodije Ruždjakova ostvarenja temeljena na dualističkom načelu i kontrastnosti.

Mlada hrvatska skladateljica Viktorija Čop nadahnueće za svoju skladbu *disPLAY* pronašla je u izazovima još nenapisane/neodslušane skladbe koja u svom sastavu ima i glas kao instrument, kao i u tekstualnom sadržaju koji bi taj glas trebao pjevati. Tako je mezzosopranu povjerila pjevanje poluizmišljenog teksta koji nije nužno razumljiv, odnosno teksta koji se može protumačiti na više načina kako sadržajem ne bi ometao praćenje tijekom glazbenih zbivanja. Upravo zato glas nema solističku ulogu, već je ravnopravan ostalim glazbalima, a glazbeni i tekstualni sadržaj djela razvijaju se paralelno ispitujući granice podnošljivosti, smislenosti i suvišnosti u određenom vremenskom razdoblju. Ansambl Les Amis na tragu skladateljinih zamisli pružio je slušateljima inteligentnu izvedbu kontrastnih dvaju stavaka toga propitkujućega suvremenog uratka, potvrdivši se još jednom kao sastav iznimne kvalitete.

25. Muzički biennale Zagreb (17. – 26. travnja 2009.)

ZAVRŠETAK NA SV

(nastavak sa str. 1)

Piše: Irena Paulus

Frano Đurović i ansambl MD7

Đurovićev politički angažman

U zagrebačkom Muzeju Mimara 22. travnja gostovao je slovenski Ansambl za suvremenu glazbu MD7.

Svirali su uglavnom djela slovenskih autora, ali su izveli i po jedno djelo hrvatskog, poljskog i korejskog skladatelja. Hrvatski skladatelj bio je Frano Đurović, a njegova, ovom prigodom praižvedena skladba, nosi naslov *Pričajmo o Daksi*. Đurovića je, dakako, na skladanje potaknula tema Biennala — *Umjetnost Politika*. Inspiriran i nedavnim događajem pronalaska masovne grobnice s kraja Drugog svjetskog rata u blizini Laškog, napisao je oporo djelo koje od početka traži angažman slušatelja (Daksa je otočić u blizini Dubrovnika gdje je krajem listopada 1944. pogubljeno nekoliko desetaka Dubrovčana).

Dok se Đurović bavio politikom, ostali su se skladatelji bavili raznolikošću ponudnoga instrumentalnog sastava (flauta, klarinet, trombon, udaraljke, klavir, viola i violončelo). Zanimljivo je bilo djelo poljskoga skladatelja Zygmunta Krauzea *Glasovi za Ljubljanu* koje je odražavalo specifičan način skladanja »unističke« glazbe (tako je barem on naziva), glazbe u kojoj se inzistira na homogenosti bez ikakvih »uzbuđenja« i »iznenadenja«. No, kršeći na neki način pravilo »bez iznenadenja«, Krauze je upravo iznenadio kada je drugi dio, zapravo codu, zamislio ne više kao ugodajno prepuštanje zvuku, nego kao glasovirski solo temeljen na sporom ritmu habanere.

Zilverstad Mire Dobrowolnyja

Oratorijski scenarij *Srebrenica* (*Zilverstad*) hrvatsko-njemačkoga skladatelja Mire Dobrowolnyja praižveden je u nedjelju, 19.

Sudionici praižvedbe oratorijskog scenarija *Zilverstad* (*Srebrenica*) u ZKM-u

Od skladbi slovenskih autora, a pod ravnanjem američkoga dirigenta Stevena Loya izvedena su i djela *Šjene* Tine Mauko, *Srž* Urške Pompe, *Mit* Korejca Sukhija Kanga te *Krug boja* Lojzeza Lebiča. Najzanimljivije su bile *Šjene* mlade skladateljice Tine Mauko. Autorica je gradila strukturu skladbe od »disanja« u instrument do stvaranja tona, a zapravo se bavila slušanjem i proučavanjem zvuka svakog pojedinog instrumenta ansambla MD7.

Knešaurekov stidljivi početak

U koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog 24. travnja gostovao je Pekinški simfonijski orkestar pod ravnanjem Tana Lihuaa. Na početku programa praižvedena je Passacaglia Ante Knešaureka. Stidljivi početak s marimbom kratko je vrijeme ostao »visjeti u zraku«, međutim bila je to tema koja je i zaokružila djelo. Jer, nakon stidljivog i prozračnog početka, Knešaurek je postupno zahuktao

Ante Knešaurek i Pekinški simfonijski orkestar

travnja 2009. u Zagrebačkom kazalištu mladih. Skladatelj je potresnu priču iz perspektive prisjećanja preživjeloga Srebreničanina Ahme ispričovijedao u dvanaest prizora kroz glumca, plesača, pjevača, zbor, šesteročlani instrumentalni ansambl i dokumentarne videosnimke. Dodatne dimenzije dramatskog i zvučnog prostora dočarane su projiciranjem protagonista kamerom uživo na pozadinskom platnu, kao i agresivnim

»brundanjem« motora kojim je glavni lik ušao na scenu. Središnji lik pripovjedača podijeljen je na tri tumača: glumca, plesača i pjevača. Glumac Helmut Wenderoth, ujedno redatelj predstave, odlično je tumačio tekst u prijevodu na engleski. Tenor Wolfram Wittekind zvonkim je glasom upečatljivo izveo pjevane dijelove, dok je plesač Frieder Mann apstraktnim pokretima po cijeloj sceni i oko gledališta uvjerljivo dočarao ozračje patnje i tjeskobe. Instrumentalni dijelovi u izvedbi Dobrowolnyjeva sastava Art Ensemble NRW kretali su se od minimalističkih situacija sve do citata srpskoga kola, dok se u njemački izvodilački aparat sjajno uklopio »posuđeni« komorni Zbor *Ivan Filipović* iz Zagreba, koji je u nekoliko navrata pjevanje zamijenio udarcima kamenjem.

U cjelini odlična predstava pokazala je koliko povijesno-politička tema može biti stvaralački poticajna te u inačici dokumentarističkog umjetničkog djela itekako potrebna za prenošenje istine o zločinima s ovih prostora. (J.H.)

Bez obzira na meta-djela, balet *Proces* i auditivno iznimno Cijeli ansambl, Bal HNK Ivana pl. Zajca vodstvom bugarske Diana Tchobanova, je autorske zamisli greške, s potpunom zahtjevima glazbenog materijala.

svoju Passacagliu koja se digla nad publikom, a završnoj temi marin

Pekinški simfonijski orkestar izveo Koncert za udaraljke — 2008. Tanga Jianpinga virtuoz na udaraljka Lijana dena skladba *Cincinnati* Alberta Colle, zaziv velik orkestar u kojoj je kao sol Sobrino. Izvedena je i skladatelj Baao Yuankaij na zbog bliskosti s kinesima. Od svih izvedenih dje *Sveta vatra* — 2008. u koj pokazao iznimnu vještinu šatelj doslovno ostavio be

VJETSKOJ RAZINI

afizičku razinu
vizualno je
ostvarenje.
et i Orkestar
iz Rijeke pod
oga dirigenta
interpretirao
vrhunski, bez
predanošću
nog i scenskoga

e u jednom trenutku iz-
atim se smirila u uvod-
nbe.

rkestar u nastavku je e i orkestar *Sveta vatra* u kojemu se predstavio i Biao. Također je izve-
ium talijanskoga autora kog saura za klarinet i ist nastupio Giampiero mfonija *Pekinška opera* a koja je očito i odabra-
kim narodnim motivi-
la ipak je najviše zasjala
joj je udaraljkaš Li Biao
i muzikalnost te je slu-
ze daha.

THOMAS KRSTULOVIĆ

Šipušev i Zurovčev »veliki prasak«

Muzički biennale zatvoren je 26. travnja, nakon niza koncerata (od kojih smo ovdje prikazali samo neke) uz »veliki prasak«, izvedbom baleta *Proces* skladatelja Berislava Šipuš i koreografa Staše Zurovca prema istoimenom djelu Franza Kafke u zagrebačkom Hrvatskom narodnom kazalištu.

Sipuš je zamislio balet u dvanaest slika koje su s jedne strane slijedile Kafkin roman, a s druge su ga iznova interpretirale. Isto se može reći za Zuročevu koreografiju koja je dala dvanaest različitih pogleda na Kafkina junaka Josefa K.: kao što je glazba nosila protagonista iz jedne u drugu besmislenu, ali istodobno životno prepoznatljivu situaciju, tako je i koreografija donijela plastične likove koji samo pokušavaju živjeti svoj mali život, ali im birokracija to ne dopušta. Naročito je ostala u sjećanju scena s advokatom

Bez obzira na metafizičku razinu djela, balet *Proces* vizualno je i auditivno iznimno ostvarenje. Cijeli ansambl, Balet

Balet *Proces*: Andrei Köteles (Josef K.) i Camila Izabel Moreira (Leni)

i Orkestar HNK Ivana pl. Zajca iz Rijeke pod vodstvom bugarskoga dirigenta Diana Tehobanova, interpretirao je autorske zamisli vrhunski, bez greške, s potpunom predanošću zahtjevima glazbenog i scenskoga materijala. Primjerice, ideja da se balet pleše u donjem rublju, koja pripada kostimografkinji Katarini Radošević Galić, proizašla je iz samoga romana (uz četvrtu scenu u programskoj je knjižici stavljen citat pralja, služavki i ostalog osoblja iz Kafkina romana koji kaže: »... mi ostali smo, kao što vidite po meni, našelost veoma loše i staromodno odjeveni; nema ni smisla trošiti odjeću, jer mi smo gotovo neprestano u uredima, mi čak i spavamo ovdje«). Ironija i podtekst nisu bili vezani isključivo za izvrsnu glazbu i koreografiju, nego uz sve scenske elemente (kostimografiju Radošević Galić, scenografiju Žorža Draušnika, oblikovanje svjetla Denija Šesnica i slično). A završetak je maestralan: Josef K. ubijen je u filmu nalik špageti–vesternu (za video projekcije bio je zaslužan Marin Lukanović) i to tako da je bačen niz liticu, dok tri u crno odjevena lika (tri agenta iz priče, Svebor Zgurić, Ludwig Jerkander i Roberto Pereira Barbosa Junior) odlaze kao da se ništa nije dogodilo. U svakom slučaju, začudno rješenje i djelo čija je praznizvedba na svjetskoj razini zatvorila 25. muzički biennale Zagreb. Do 2011. godine.

uz, te večeri u publici prisutnoga, francuskoga skladatelja Sergeja Folia.

Posvećenost udaraljkaма raznih vrsta, boja i artikulacija »ukrotio« je izvedbom skladbe autobiografskog ozračja *Dva-deset godina kasnije* samo na vibrafonu solo, a najveću je senzaciju izazvao kuhaćom i kloferom u praizvedbi svojega komičnog djela *Proždrljivac*, za »kuhara-ljkaša« (multi-udaraljkaša) solo.

Igor Lešnik

30 bijenalskih godina Igora Lešnika

Píše: Jana Haluza

Igor Lešnik, ugledni hrvatski udaraljaš, proslavio je 30. obljetnicu djelovanja u dinamičnom i šaljivu tonu zaokruživši je upravo nastupima na Muzičkom biennalu Zagreb koji je uvijek poticao njegovu stvaralačku maštu. Svojim je programom u subotu, 18. travnja, u 22 sata oduševio punu Malu dvoranu Vatroslava Lisinskog u kojoj se našlo mnoštvo njegovih bivših i sadašnjih učenika udaraljski, kao i istinskih zaljubljenika u uvijek zanimljivo i energično udaraljaško muziciranje. Sklonost instrumentalnom teatru i multimedijalnim interakcijama Lešnik je otkrio već izborom programa. U svim je skladbama zvukovnoj dimenziji pridodao teatralni aspekt, kao i apstraktnu višeslojnu likovnu pozadinu na filmskom platnu i četiri plazme francuskoga

Nedostupni svjetovi Srdana Dedića

Uz djela kanadskih autora srpskoga i rumunjskog podrijetla, Kvartet Perderecki je na poslijepodnevnom koncertu 23. travnja u Mimari praizevo i Gudački kvartet hrvatskoga skladatelja Srđana Dedića, gusto, pregnantno djelo nastalo kao »rezultat traganja za drugim, dotad nepoznatim i nedostupnim sonornim svjetovima«, kako je zapisao autor, opisujući da je u radu rabio računalni program koji generira i pretražuje više tisuća akorda. Kvartet je svojim izvedbama oduševio i autora prizvedbe i publiku. (D.P.)

Srđan Dedić i gudački kvartet Penderecki

DAVOR PETRIČIĆ

Nimbus Dei u pravom bijenalskom duhu

Usrijedu, 21. travnja, na MBZ-u je u večernjem terminu nastupio sastav Nimbus Dei koji je osnovao Tomislav Babić radi izvedbi vlastitih elektroničkih i eksperimentalnih djela. Na programu su bila Babićeva djela te jedno

Nimbus Dei u Teatru &TD

THOMAS KRSTULOVIĆ

koje je napravio s Hrvojem Nikšićem, a uz Babića su nastupili i Mario Kovač na sintetizatorima, Tena Novak na sintetizatorima i električnoj violini te Brj Ivan Liličić LIIK odgovoran za projekcije u pozadini. U pravom bijenskomko duhu brojja je publika mogla pratiti vrlo zaposlene umjetnike koji kao da su u svakom trenutku mijenjali i obrađivali zvuk, stvarajući dojam cjelovite skladbe »u tijeku« te nudeći kombinaciju materijala snimljenih ranije i intervencije uživo. (D.P.)

Manje je više — praizvedene četiri minijature

Četvero skladatelja slijedilo je načelo »manje je više« pišući za ovogodišnji Biennale djela kratkih formi. U scenski koncept i doživljaj glazbe talijanske flautistice Luise Sello pod nazivom *Pierrot Solaire* (24. travnja, 17:00, Mimara) sjajno su se uklopile programme skladbe Sande Majurec Zanata (*Un soffio, un sospiro*) i Massima Brajkovića (*Fantasia*). S obzirom na veliki izvođački korpus u kojemu je na noćnom koncertu Komornog ansambla UMZE iz Mađarske (25. travnja, Mala dvorana Lisinski) nastupio i Komorni zbor Muzičke akademije u Zagrebu, duhovni stavak *Ad lucem* Dalibora Bubičuća s autorovim tekstom na latinskom jeziku, djelovao je neproporcionalno kratko, ali efektno. Ivo Josipović skladao je *Lichtenstein Pop-Art*, prepoznatljivu glazbenu analogiju likovnoga stila Roya Lichtensteina, ujedno hommage poznatom američkom pop-art umjetniku. Posvetio je na praeizvalu posljednjega bijenalskog dana, 26. a. (J.H.)

Dalibor Bukvić

THOMAS KRSTULOVIC

orguljašici Elizabet Zalović koja je skladbu praisvela posljednjega bijenalskog dana, 26. travnja, u Bazilici Presvetoga Srca Isusova. (J.H.)

Duhovita Seletkovičeva skladba *NO Music*

MBZ-ovski niz poslijepodnevni komornih koncerata u Mimari u utorak, 21. travnja, započeo je litavski ansambl Gaida koji je nastao kao "kućni ansambl" Festivala suvremene glazbe Gaida iz Vilnisa <"gaida" na litavskome znači "nota">. Velik je uspjeh doživjela praiizvedba djela *NO Music* hrvatskoga skladatelja Krešimira Seletkovića, živa, ritamski zanesena, "limena", ujedno mračna i duhovita nova skladba koja je svoju skladatelju priskrblila oduševljeni plesak. (D.P.)

Krešimir Seletković i Robert Šervenikas

DAVOR PETRIČIĆ

HGM jazz orkestar Zagreb i gosti izveli djela Krešimira Hercega

NOVI KARAKTER HERCEGOVIH SKLADBI

Piše: Davor Hrvoj

HGM jazz orkestar Zagreb nastupio je pod vodstvom svojega stalnog umjetničkog voditelja i dirigenta Sigija Feigla 16. ožujka ove godine u Studiju Bajsic Hrvatskoga radija. Bio je to dodatak koncertima što ih Orkestar Hrvatske glazbene mladeži održava svake prve nedjelje u mjesecu u ciklusu Sunday Night. Na programu pod nazivom Sunday Night Special bile su skladbe Krešimira Hercega objavljene na albumima *Moonglow Serenade* i *Suita Croatica* koje je autor ostvario u suradnji s cijenjenim jazz gitaristom, skladateljem, aranžerom i vodom orkestra Damirom Dičićem, kao koautorom i aranžerom. Herceg je priznanje za svoj skladateljski rad dobio 2005. kada mu je, kao i Dičiću, dodijeljena Nagrada *Miroslav Sedak Benčić* Hrvatskoga društva skladatelja za album *Moonglow Serenade* u izdanju Oktave d.o.o.

Poznat po suradnjama s uglednim jazz glazbenicima, HGM jazz orkestar Zagreb dosad nije ugostio toliko solista na jednom koncertu. Naime, za tu je prigodu Herceg uspio okupiti glazbenike koji su njegove skladbe predstavili u novom svjetlu, britansku pjevačicu Sally Night, američkoga bandoneonista Antonia Petera Soavea, austrijskog usnog harmonikaša Bertla Mayera te hrvatske umjetnike — vibrafo-

nisticu Ivanu Bilić i Gudački kvartet Rucner. Najzaslužniji za novi karakter Hercegovih skladbi bio je austrijski glazbenik Reinhardt Summerer koji je priredio aranžmane za sve skladbe i svirao u sekciji trombonista.

U prvomu su dijelu izvedene Hercegeve skladbe *Butterfly Dancing*, *Close to D. D. Dich*, *These Little Things*, *No Name Waltz*, *Blue Spaces*, *Charming Smile* i *Exquisite Bossa Nova* te Dičićeve *Softly* i *Adieu*. Izvanredne Summererove aranžmane orkestar je izveo na visokoj razini dajući snažan poticaj gostima, Peteru Soaveu, Bertlu Mayeru i Ivani Bilić.

Nakon izvedbe Dičićeve skladbe *Psyhodelic Dreams*, kojom je započeo drugi dio koncerta, nastupila je izvršna pjevačica Sally Night. Ona je napisala kvalitetne tekstove za sve Hercegeve skladbe što ih je izvodila: *Exquisite Bossa Nova*, *Fascinating Star*, *I Do Still Hope*, *Our Love Is Still Alive*, *The Most Wonderful Feeling* i *Your Charming Smile*. U pratnji uigranog orkestra Hercegeve je skladbe u novim aranžmanima predstavila u stilu legendarnih pjevačica jazza poput Elle Fitzgerald, Sarah Vaughan i Anite O'Day.

Kraj koncerta bio je povjeren Gudačkomu kvartetu Rucner i njihovom dugogodišnjem suradniku Peteru Soaveu. Izveli su skladbu *Promotion Party* u aranžmanu Stjepana Mihaljina koju je Herceg napisao za gudački kvartet i

Krešimir Herceg i sudionici koncerta u studiju Bajsic Hrvatskog radija

bandoneon te posvetio Rucnerima. Njihova zajednička izvedba bila je popraćena dugotrajnim pljeskom razdragane publike koja je ispunila dvoranu do zadnjega mjesta.

Ovaj sjajan koncert istaknuo je Hercegov vrijedan i trajan doprinos hrvatskoj glazbi. Autor je svojim iskustvom i organizacijskim sposobnostima uspio spojiti umjetnike iz raznih zemalja

koji su publici u dvorani i slušateljima Drugoga programa Hrvatskoga radija priredili vrhunski glazbeni doživljaj, a njegovoj glazbi otvorili vrata prema svjetskim pozornicama.

Novi Juranićev Gudački kvartet

Koncert pretposljednega, trećeg koncerta u ciklusu Gudačkoga kvarteta Sebastian u ponedjeljak, 9. ožujka, otvorila je praižvedba Gudačkoga kvarteta Zorana Juranića. Djelo je nastalo na poticaj Kvarteta Sebastian, a kao osnovni motivički materijal za gradnju forme koristi interval kvarte u različitim oblicima. Isto tako, kao i mnogi suvremeni autori, na temeljima takve slobodne harmonijske strukture propituje i istražuje zvukovne mogućnosti četiri gudača. Četverostavačni Kvartet svakako je dobrodošao član naše suvremene glazbene literature jer odiše stanovitom motoričnošću koja proizlazi iz stalnoga motivičkog poigravanja. Osim toga, kroz prva tri stavka zamjetna je velika glazbena energija toliko karakteristična za Juranićeva djela, koja se i iz tog razloga često nalaze na repertoaru naših sastava i ansambla. Ona se ogleda u čestim velikim dinamičkim razlikama i nešto izraženijim artikulacijama, dok je posljednji stavak Finale neuobičajeno mirno zaključio još jedno novo djelo hrvatskoga autora. (Z.B.)

Bruno Krajcar dobio nagradu Općine Marčane

Na prijedlog KUD-a *Mate Balota* iz Raklja, skladatelj Bruno Krajcar dobitnik je godišnje nagrade Općine Marčane. Na svečanosti u općinskoj Vijećnici, ovo priznanje uručeno mu je za uzglazbljivanje stihova *Mate Balote* (Mije Mirkovića) iz dijalektalne zbirke čakavske poezije *Dragi kamen*, kojim je B. Krajcar na novi način vrednovao baštinu toga uglednog hrvatskoga književnika i pjesnika. (M.S.)

Bruno Krajcar

Klapa Maslina

Dijamantno priznanje klapi Maslina

Nakon veličanstvena koncerta održanoga 27. travnja u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog kojim je obilježila 25 godina rada, šibenska klapa *Maslina* primila je i veliko priznanje matične diskografske kuće Croatia Records za više od 30 tisuća prodanih primjeraka albuma *Da te mogu pismom zvati*. Uspjeh je tim veći što je *Maslina* jedina klapa s takvim ne samo glazbenim, već i komercijalnim postignućem, danas nedostižnim mnogim njihovim kolegama. (M.S.)

Prva nagrada ansamblu biNg bang u Belgiji

Na Europskom glazbenom festivalu i natjecanju od 30. travnja do 4. svibnja 2009. u belgijskomu gradiću Neerpeltu u kategoriji udaraljkaških sastava prvu nagradu s najvišom pohvalom jednoglasnom je odlukom ocjenjivačkog suda osvojio biNg bang, hrvatski udaraljkaški sastav studenata Muzičke akademije u Zagrebu pod vodstvom profesora Igora Lešnika. Nakon uspjeha u Belgiji, biNg-bang očekuju gostovanja u Sloveniji i Austriji te nastup na Međunarodnom udaraljkaškom festivalu u San Juanu (Portorico). Tijekom rujna svirat će na festivalu *Giornate della Percussione Fermo* u Italiji gdje će nekoliko njegovih članova također sudjelovati na natjecanju u solističkoj konkurenciji. (B.P.K.)

20. obljetnica Dana gitare

Zagrebački Dani gitare obilježili su svoju 20. obljetnicu svečanim koncertom održanim 13. svibnja u Franjevačkoj crkvi na kojemu su nastupili vršni glazbenici, gitarist Robert Belinić i Zagrebački gitaristički kvartet uz goste — mladi, ali već nagrađivani Gitaristički orkestar GuEllyBa. Na programu su, između ostalih, bile skladbe i obrade Ante Čaglja. (B.P.K.)

Festival sv. Marka obogatio zagrebačku koncertnu ponudu

Od 25. travnja do 15. svibnja 2009. u Zagrebu je održan Festival svetoga Marka. Brojni međunarodno priznati i hrvatski glazbenici, kao što su violinist Guy Braunstein (koncertni majstor Berlinske filharmonije), mezzosopranistica Marjana Lipovšek, pijanisti Kim Barbier i Anthony Spiri, flautistica Gili Schwarzman, violončelistica Ying Zhao, gitarist Krešimir Bedek, Zagrebački solisti, Kvartet Haydn iz Beča, Zagrebački kvartet i drugi održali su koncerte u Crkvi sv. Marka, Crkvi sv. Katarine, Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, Muzeju za umjetnost i obrt i Studiju *Bajsic* Hrvatske radiotelevizije. (B.P.K.)

Gostovanje violinistice Laure Vadjon na londonskom Händelovu festivalu

Laura Vadjon

Violinistica Laura Vadjon, umjetnička voditeljica i koncertna majstorica Hrvatskoga baroknog ansambla, vratila se sredinom travnja iz Londona u Zagreb nakon petotjednog gostovanja na uglednom Händelovu festivalu, gdje je sudjelovala u vrhunskim izvedbama Händelovih opernih, oratorijskih i orkestralnih djela s London Händel Orchestra i London Händel Players pod vodstvom Laurencea Cummingsa. Za Lauru su osobito upečatljivi bili koncerti u slavnom Wigmore Hallu, izvedbe opere *Alessandro* i oratorija *Jefta* na dan Händelove smrti. (B.P.K.)

Praižvedbe na festivalu Svečanosti Pasionske baštine 2009.

Od 29. ožujka do 8. travnja 2009. u Zagrebu i okolici održane su osamnaeste Svečanosti Pasionske baštine u

okviru kojih su upriličeni brojni koncerti i izložbe. Svečano otvorenje ovogodišnje manifestacije odigralo se u Crkvi sv. Katarine, gdje je koncert održao Zagrebački kvartet u povodu proslave 90. obljetnice djelovanja. Uz prvu integralnu izvedbu Mozartova Kvinteta za klarinet i gudački kvartet K 581, u kojemu je na posebnom instrumentu iz Mozartova vremena svirao klarinetist Mihael Paar, na programu je bila skladba *Stabat mater* za gudački kvartet i dva soprana suvremenoga hrvatskog skladatelja i dirigenta Zorana Novačića, čijih su dvanaest stavaka, uz Zagrebački kvartet, praižvele sopranistica Marija Kuhar Šoša i altistica Ivana Novačić. Gudački kvartet Sebastian praižveo je 4. travnja u Crkvi sv. Katarine čak tri skladbe — *Agnus dei* Andelka Igreca, *Kirie eleison* za gudački kvartet Dalibora Bukvića i *Religioso* za gudački kvartet Nenada Firšta. Još je jedan komorni sastav održao koncert na ovogodišnjim Svečanostima — Gudački kvartet Rucner s gostima Djevojačkim zborom Zinka i solistima, sopranisticom Olgom Šober i baritonom Bojanom Šoberom u Staroj gradskoj vijećnici. Na programu su bile skladbe Josipa Magdića, među njima i praižvedba kantate *Golgota* za djevojački zbor i gudački kvartet skladane na stihove fra Vice Blekića i posvećene Djevojačkom zboru Zinka. (B.P.K.)

Predstavljen nosač zvuka Hrvatska glasovirska glazba pijanista Veljka Glodića

Novi nosač zvuka pijanista Veljka Glodića s djelima Vjekoslava Rosenberga Ružića i Dore Pejačević u izdanju Orfeja Hrvatske radiotelevizije predstavljen je 3. ožujka 2009. u Palači Matice hrvatske. Na novomu su se izdanju u Glodićevoj izvedbi našle *Sonata* op. 10, *Impromptu* u Fis-duru i *Tri plesna prizora* Vjekoslava Rosenberga Ružića te *Sonata* op. 36, *Dva notturna* op. 50 i *Capriccio* op. 47 Dore Pejačević. U predstavljanju su sudjelovali pijanist Veljko Glodić, profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i Bosiljka Perić-Kempff, muzikologinja i glazbena kritičarka, a tom su prigodom izvedena

Završena sezona 2008./2009. Cantus Ansambla u Maloj dvorani Vatroslava Lisinskog

HRVATSKE PRAIZVEDBE

Piše: Zvonimir Bajević

Solo — Tutti naziv je posljednjega koncerta ovosezonskoga ciklusa Cantus Ansambla, našeg stalnog sastava za suvremenu glazbu. Bila je to dojmjliva izvedba skladbi hrvatskih autora, mahom praiizvedbi njihovih djela, te nekih klasika literature suvremene glazbe, kao i sjajno solističko predstavljanje članova Ansambla koji, kako se pokazalo, bez visokih individualnih mogućnosti ne bi danas bio u društvu najznačajnijih ansambala za interpretaciju suvremene glazbe u Europi. Najveće priznanje stiglo je uvrštenjem u odabrano društvo sličnih sastava (Re:New Music Project) koji će tijekom naredne tri godine pod okriljem Europske unije predstavljati nacionalne suvremene skladateljske škole, ali i strane autore, dakako i hrvatske. Djela naših skladatelja ravnopravni su dio repertoara, čime smo postali jedina zemlja nečlanica Europske unije čiji predstavnici sudjeluju u ostvarenju ovoga kulturnog projekta, što dovoljno govori o naporima i rezultatima djelovanja Cantus Ansambla.

Njihovim posljednjim ovosezonskim koncertom ravnao je maestro Tonči Bilić, a na rasporedu su bila djela A. Knešauřeka, M. Ruždjaka, D. Palanovića, O. Jelaska, I. Xenakisa i P. Hindemitha. Raznovrsnost estetika i pristupa hrvatskih autora, mahom onih iz mlade generacije, ogledala su se u trima praiizvedbama. Koncert za trombon i komorni ansambl Ante Knešauřeka pokazao je ukorijenjenost u koncertu kao glazbenoj vrsti, posluživši se nekim rješenjima tipičnima za orguljanje poput svojevrsnoga *cantus firmusa* koji se pojavljuje u

središnjemu od triju stavaka. Solist Mario Šincek bio je suveren tumač i zasigurno je obogatio svoj budući solistički opus skladbom koju će zacijelo izvoditi i ostali trombonisti. Programnost, mediteranski ugođaj i impresionističke zvučne slike karakteristika su skladateljskog jezika Olje Jelaska kojemu je ostala dosljedna u novoj skladbi *Poljubac mora* za flautu i gudački kvintet sa solistom Danijem Bošnjakom. Tradicija kao polazište, svojevrсно utočište, svoj je pandan našla u moru, bezvremenoj pojavi koja se svojom mirnoćom često doima potpunom suprotnošću današnjem društvu.

Solo za Mistera i virtuoze

Drugačiji put izabrao je Dubravko Palanović u skladbi *Solo za Mistera i virtuoze* posvećenoj violistu Tvrtku Pavlinu koji se krije iza nadimka Mister. Prijateljstvo dvojice glazbenika najvažnija je značajka na kojoj je izrasla skladba, što se ogleda u tematskom materijalu, kao i u dobrom poznavanju solistovih glazbeničkih, rekli bismo i umjetničkih, kvaliteta. Jedna je od njih i pjevanje što autor spremno koristi kao asocijativno suočavanje solista s dvostrukom ulogom pjevača i svirača. Izbor arapskog melosa i nekih karakterističnih ritamskih pokreta te upotreba određenih vrsta udaraljki također imaju veze sa solistovim glazbenim afinitetima, a Palanović je sve formalno ustrojio kao neku vrstu jednostavnog koncerta koji slijedi načelo pokretljivo–mirno–pokretljivo. Ne treba zanemariti i solističke uloge povjerene

Cantus Ansambl, Tvrtko Pavlin, viola i maestro Tonči Bilić

Posljednjim ovosezonskim nastupom ravnao je maestro Tonči Bilić, a na rasporedu su bile čak tri praiizvedbe djela Ante Knešauřeka, Dubravka Palanovića i Olje Jelaska.

članovima Ansambla koji su, kao i solist, bili iznimno nadahnuti. Jedina skladba hrvatskog autora koja nije bila praiizvedena bila je *Kurenti* za kontrabas i četiri timpana Marka Ruždjaka nastala 1994. godine. Nikša Bobetko na kontrabasu i Marko Mihajlović za timpanima odlično su interpretirali djelo čiji linearni tijek pokušava dočarati svojevrсни dijalog ili nedijalog svjesnog i nesvjesnog, otkrivajući različita lica. Ostatak večeri pripao je *Charismi* za klarinet i violončelo Ianisa Xenakisa i II. komornog glazbi za klavir i 12

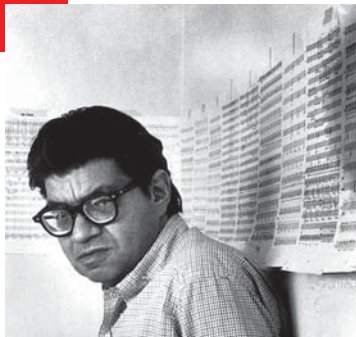
PANOPTICUM DETONICUM (2)

Moja dva susreta s Mortonom Feldmanom

Piše: Dubravko Detoni

Na dragocjenom, valjda jedinom, stolcu ili nečemu tome sličnom sjedio je golemi Morton Feldman, a na njegova se koljena smjestila nama leđima okrenuta nepoznata ženska osoba, i oni su se divlje ljubili i neurotično pipali. Zastao sam zaprepašten, ali je svjetlosna zraka nenadano nestala, pa sam se opet našao u potpunome mraku.

Osobnost najpoznatijega Cageova učenika, skladatelja i slikara Mortona Feldmana (1926.–1987.) među svim je njegovim poznavateljima pratio neobičajeni paradoks: dok je pri kombiniranju svojih tonova bio krajnji škrtac i asket, u svakidašnjoj je praksi bio raspušni hedonist. U velikim je količinama obožavao sve ugodnosti što mu ih je svakidašnji život mogao pružiti, od najprobranijih jestvina — o čemu je svjedočila i njegova izrazita korpulentnost — do najljepših pripadnica ženskoga roda. U ovo posljednje mogao sam se uvjeriti 1972. godine na povijesnom Cageovu spektaklu u sklopu tada uglednoga glazbenog festivala u Bremenu čiji su najčešći gosti bili svi tada poznati američki avangardisti, pa među njima i priličan broj sumnjivih diletanata. Te je večeri John Cage — uz pomnu i predanu suradnju svojega vjernog životnog suputnika, izvršnog američkog pijanista Davida Tudora, koji je na blago uzdignutoj, grubo improviziranoj pozornici u dnu gotovo potpuno zamračene, goleme, a prazne dvorane nešto petljao na desetinama nekakvih elektroakustičkih naprava nalik automobilskim akumulatorima — svojim dobrano

Morton Feldman

gućavali mnogobrojnim posjetiteljima da se koliko–toliko, bez neugodnijih međusobnih sudara, oprezno kreću dvoranom. Među gomilom znatizeljnih šetača, koji su se više borili s mrakom nego pogledom pratili tamo u daljini blago osvijetljen izvoditeljski par i osluškivali njihove bizarne zvukove, kružio sam i ja te se nastojao nekako bezbolno ugnijezditi u sve to ili upiti u sebe morbidni ali inspirativni ugođaj tajanstvenoga prostora. Nitko nije imao kamo sjesti, ambijent je bio do temelja ispražnjen kako bi u njega stalo što više ljudi. I tako smo se gurali među sobom i, opkoljeni prigušenim zvukovima senzacija, polako kružili u mraku, a vrijeme je protjecalo sporo i gotovo bezbolno, ukoliko se zanemare pojedini nehotični sudari ili svojevrсни laki zagrljaji nepoznatih i nevidljivih sudionika ili osobito sudionica. Neuvježban za takvu vrstu tjelesno–duhovne meditacije, polako sam se već počeo umarati i sve češće

bacati pogled na neke jedva naslutljive zidove ili skrivene uglove dvorane ne bih li ipak negdje pronašao kakav stolac pa se sretan uvalio u nj. Beskrajno sam se dugo, jedva se probijajući, vrtio po mraku, osjećajući se kao da sam obnevidio, svjestan činjenice da me obuzima sve veća malaksalost, a pomalo i nekakva klaustrofobična nelagoda. I onda, iz visine se iznenada javila jedna malo intenzivnija zraka svjetla i ja sam u jednom kratkom trenutku, tamo u mračnom uglu, ugledao nevjerojatan prizor. Na dragocjenom, valjda jedinom, stolcu ili nečemu tome sličnom sjedio je golemi Morton Feldman, a na njegova se koljena smjestila nama leđima okrenuta nepoznata ženska osoba, i oni su se divlje ljubili i neurotično pipali. Zastao sam zaprepašten, ali je svjetlosna zraka nenadano nestala, pa sam se opet našao u potpunome mraku. Privedenje, fatamorgana poznata samo premorenim pustinjским putnicima? Odlučio sam ne micati se odande, čekati, pa će svjetlosni trak možda opet navratiti na isto mjesto. I to se nakon uporna voajerskog čekanja doista i dogodilo, samo sada još malo intenzivnije, pa se moglo jasno vidjeti da se ljubavni par na spomenutom stolcu već nalazi u fazi znatno aktivnije i konkretnije fizičke aktivnosti. No slika je trajala samo nekoliko sekundi jer se nemilosrdni reflektor opet ugasio ili odlutao u nekom drugom smjeru. Ipak sam u onoj dragocjenoj sekundi još dospio ugledati zajapureno Feldmanovo lice koje je djelomice žmirilo, a ako bi slučajno otvorilo oči, besramno bi namignulo najbližemu zapanjenom promatraču. Tako je, dakle, izgledao moj prvi, tek posredni susret s Mortonom Feldmanom.

Eat, Detoni!

Drugi, neposredni susret odigrao se 1979. godine na prvoj američkoj turneji ACEZANTEZ–a. Na dan 26. studenoga nastupili smo na koncertu u sklopu slavnoga abonmana za vrhunske filmske zvijezde i snobove *Monday Evenings* u sâmom srcu Hollywooda. Golema (u

Americi je sve nečuvveno golemo!) losangeleska kino–koncertna dvorana bila je ispunjena do posljednjega mjesta, a u prvom su redu — u što smo zurili kroz prozorčić iza još spuštena zastora — sjedili odabrani tadašnji velikani filma, kao što su Elizabeth Taylor, Gregory Peck, Rock Hudson, Kirk Douglas, Paul Newman i još masa mladih, nama manje poznatih ljepotica i ljepotana. Još uvijek dobro pamtim da je iz prvoga reda virila linija ispruženih ili prebačenih jedna preko druge, ali svakako ogoljelih ženskih nogu pa sam zbog toga — a i kao od rane mladosti fanatičan filmofil koji je dosad odgledao oko 7000 filmova i sve podatke, uključujući i ocjene, o njima uredno zabilježio, što je, kako sam od njega samoga poslije saznao, radio i naš Boris Papandopulo — pomislio da se ovaj put zaista neću moći usredotočiti na svrku. Ipak, sve je, ojačano potpunom tišinom u gledalištu, prošlo iznad svih očekivanja, morali smo dodati i dva bisa, i taj je, za te slavne zvijezde s drugog kreativnog područja, iznimno moderan program tada suvremene hrvatske glazbe bio ispraćen pravim ovacijama. Nakon izvedbe bio je u pokrajnjem veličanstvenom salonu priređen bajoslovni banket na koji smo bili pozvani i mi acezantezovci, zbunjeni i šutljivi umjetnici iz daleke i male, svima prisutnima ne baš poznate zemljice. Stajali smo poput prestrašena krda zbijeni u jednom kutu, ne usuđujući se približiti divovskom i prepunjenom švedskom stolu, sve u strahu da ne naletimo na koju slavu filmsku facu ili je čak, u nastojanju da što prije dopremo do toliko žuđena jela i pića, i nehotice gurnemo. I tako smo, gladni i žedni, i dalje oklijevali sramežljivo stojeći u svojem kutu, kad je odjedanput do nas zasopljeno dotrčao naš američki menadžer i obratio mi se zadihanim glasom: »Come, Detoni, come, traži te Morton Feldman!!« Tko?!... Umalo sam se onesvijestio, kao i onomad u Bremenu. No menadžer me već američki familijarno obuhvatio oko pasa i doslovce dogurao do ruba velikoga stola te me ubacio u naručje golemih

Feldmanovih ruku. On me doduše zagrlio, ali nije rekao ni riječi pohvale, a ni pokude. Samo me, smiješeci se radosno široka lica, dugo promatrao, a onda se najednput trgnuo, jednom ogromnom ručetiinom zgrabio sa stola velik komad najfinijega kruha, a drugom rukom (bez žlice u njoj) zagrabio iz zdjele kolosalnih dimenzija bogati pregršt najskupljega kavijara, tresnuo ga na kruh i sve mi to brzom kretnjom strpao u ruke isprativši akciju gromoglasnim povikom: »Eat, Ditoni, jedi, my dear!« Ne sjećam se više u kakvom sam stanju i u kakvoj snohvatnici sve to progutao, no znam da mi je nakon toga sav na brzinu progutani kavijar dugo presjedao u grlu. Ni poslije nismo progovorili nijednu riječ, jer je i Morton kao i ja bio zaokupljen histeričnim žderanjem kavijara i sličnih rajskih jestvina. Samo smo se prepunih usta jedan drugome srdačno smiješili i time rekli sve. Morton Feldman mi je, dakle, bez ijedne izrečene riječi mogućih banalnih pohvala, odao najveći mogući kompliment s njegove strane: ono što je najviše volio, neumjereno uživati u jednoj od najviših životnih radosti, u žderanju, očito zadovoljan mojom glazbom, iako svjetlosnim godinama udaljenom od njegove, zaželio je nesebično podijeliti sa mnom! Kada sam nakon osam godina saznao da ga više nema na svijetu, najprije sam se sjetio onih neumjerenih količina kavijara (i ostalih divota) koje smo tada u Los Angelesu nas dvojica s najvećim užitkom zajednički uništili, a tek sam tada iskreno žalio za njim.

CD izlog Đurđe Otržan

Boris Papandopulo / Zagrebačka filharmonija

Dalibor Cikojević, klavir / Sidonija Lebar, violina

Treći koncert za klavir / Koncert za violinu

(Aquarius Records)

Već u uvodnim taktovima Trećeg koncerta za klavir i orkestar Borisa Papandopula slušatelju je jasno da se radi o izvrsnom djelu i snažnoj interpretaciji. Stil koji smo navikli vezati za Igora Stravinskog i prvu fazu njegova stvaralaštva, kod Papandopula je transformiran u napeti, ritmički izražajan i slušno zanimljiv sadržaj. Zagrebačka filharmonija precizno i s poletom slijedi sve zamisli maestra Pavla Dešpalja. Dalibor Cikojević je pak ovim drugim nosačem zvuka posvećenim glazbi Borisa Papandopula stvorio važan predložak za pravo vrednovanje opusa našega velikog skladatelja. Već legendarni talent Borisa Papandopula koji je iznimnim darom za pamćenje cjeline mogao iz svojega slušnog iskustva birati bogatstvo ritmičkih i melodijskih motiva izraslih na osnovama folkloru omogućavao mu je brzo i gipko prebacivanje iz jednoga glazbenog idioma u drugi. Poput skladatelja filmske glazbe, njegove stranice pokazuju elasticitet baratanja glazbenim jezikom kakav ne poznamo na ovim prostorima. Nadasve je važan taj talent, ali je isto tako važan i Papandopulov afinitet za onodobno moderno shvaćanje orkestralnog izričaja. Sve to ujedinjeno daje zreli, efektan i privlačan glazbeni rezultat u čemu je tajna njegove neprekinute popularnosti. Manje liričan, a više strastven i odan igri stilova, Papandopulo više voli sučeljavanja negoli skladnu rijeku tematskog materijala, pa se ponekad približava trpkosti klavirskih skladbi Aleksandra Skrjabinu i zahtjevnosti koncerata Sergeja Rahmanjinova. Bio je u stanju od svake stilske iz-

mišljotine napraviti džepno izdanje za svakoga, pa je time i povijesno približavao inače teške i napadne promjene u stilskom jeziku moderne sredinom prošloga stoljeća. Dalibor Cikojević pristupa klaviru ekspresionistički impulzivno što je za ovo djelo najtočnije. Ne da se zavešti smirajima koji su ionako trenutačni, nego stalnom živošću solističke dionice pridonosi žestokim bojama i temperamentnom ugođaju ovoga lijepog i zanimljivog Koncerta. Iznimna izvedba i vrijedan tonski zapis.

Prihvaćena i omiljena interpretacije Josipa Klime u Koncertu za violinu i orkestar, uz koju se često vezivao dojam najtoplije izvedbe, snimkom Koncerta sa solisticom Sidonijom Lebar dobila je nasljednicu. Sidonija Lebar predstavica je drugoga doba i druge škole, ali se usporedbom dviju izvedbi osjeća čvrsta dramaturška idejna ruka maestra Papandopula. Skladba je pisana s ugođajima »na tanjuru«. Solistu ostaje samo pažljivo slijediti partituru i ostvariti vlastiti doživljaj djela u ograničenu prostoru solističkih nastupa koji su dovoljno elokventni da se solist osjeća slobodnim. Njezin je ton također topao, zaokružen i siguran, a u kantileni zna napustiti uobičajene predodžbe i dotaknuti najfinije strune romantizma. Maestru Papandopulu zasigurno bi se svidjela njena izvedba prvog stavka jer je volio odvažnost na glazbenom podiju.

Obje izvedbe važnih skladbi iz opusa Borisa Papandopula s odličnim solistima i izvrsnim orkestrom kojemu je Pavle Dešpalj prevukao veo modernoga u moderni čine ovaj nosač zvuka antologijskim u našoj diskografiji.

CD izlog dr. sc. Dalibora Paulika

Zdenka Kovačiček

Zlatna kolekcija

(Croatia Records)

Potvrdivši se kazališnim projektom *S ljubavlju, Janis* u zagrebačkom Kazalištu Komedija, Zdenka Kovačiček obilježava 50 godina djelovanja na glazbenoj i kazališnoj sceni objavom *Zlatne kolekcije*, koju diskograf Croatia Records daje svojim istaknutim interpretima, a namijenjena je sadašnjim i budućim poklonicima ove ugledne umjetnice. Urednica izdanja je Dijana Tičić. Zdenku su prisvajali poklonici rocka i jazz, koristili njezine vokalne i interpretativne sposobnosti na smotrama bluesa i soula, a ona je uvijek pomno birala pjesme kojima se predstavljala na festivalskim pozornicama i u diskografiji jer njena prvotna namjera nije bila komercijalnost, već stilski odabir i traganje. Stoga je zanimljiva pjesmarica na kojoj predstavlja 29 skladbi raznorod-

ne glazbene provenijencije, ali uvijek jasnog interpretativnog pristupa koji ih obilježava. Povijesnu vrijednost ima pet pjesama Dua Hani iz 1961. i 1962. (duo s Nadom Žitnik), a autorski su ih potpisala znana imena toga vremena: Alfons Vučer, Milivoj Körbler, Blanka Chudoba, Drago Britvić i Slobodan Šelebaj. Iz tih je godina i pjesma *Otkriće* Alfija Kabilja. Slijede dvije pjesme koje se do danas vežu uz

umjetnicu — *Zbog jedne davne melodije* Miljenka Prohaske i *Drage Britvića* te *Žuta ruža* Vladimira Kosa i Miše Doležala. Najveći broj skladbi potekao je iz pera Marka Tomasovića. Iz njihove suradnje, započete prije deset godina, nastalo je nekoliko zapaženih i nagrađivanih pjesama koje su bile svojevrсни diskografski povratak, poput *Ja živim svoj san*, *Možda ni ne osjećam kraj*, *Ako me trebaš*, *Vrati se u moje dane*, *Ja sam žena* i *Odavno shvatila sam sve*. Tu su i tri skladbe s međunarodnih festivala, *Memories Only Memories*, *Never in My Life* i *The Violin Song* hrvatskih autora (Dubravko Stojsavljević, Igor Savin...), često izvođene i na našim radijskim postajama. Na drugi CD uvrštena je etno obrada Branka Bogunovića–Pifa *Rožica sem bila*, *Klik tema* (suradnja s Nirvanom), kulna Metikoševa *Dok razmišljam o nama* (uz Telefon Blues Band), ali i standardi poput *Summertime* i *New York, New York* uz pratnju Trija Vanje Lisaka i *Proud Mary* (duet s Tonyjem Cetinskim). Treba pohvaliti ljubaznost prvih izdavača skladbi koji su dopustili njihovo stavljanje na kompilacijski projekt: PGP RTS, Orfej d.o.o., Cantus d.o.o. i Suzy d.o.o. Izenađuje da u opremi diska ne postoji osvrt na bogatu pjevačku karijeru koji će budućim generacijama govoriti tko je Zdenka Kovačiček. Reprezentativna izdanja koja sažimaju nečiji opus morala bi sadržavati i popratni tekst koji potvrđuje značenje pojedinca za jedno razdoblje naše popularne glazbe, tim više što u slučaju Zdenke Kovačiček ne sagledavamo samo hrvatsku, već i međunarodnu glazbenu scenu.

Knjiga i CD Violina mog življenja Milivoja Pašičeka (Biblioteka Stih)

Koncertom održanim 3. travnja 2009. u koncertnoj dvorani u Krapini predstavljena je knjiga kajkavskih stihova *Violina mog življenja* pjesnika, novinara i kazališnog pisca Milivoja Pašičeka u povodu 25. obljetnice sudjelovanja na festivalima u Krapini. Događanje je uoči uskrasnih blagdana imalo humanitarni karakter, a bilo je popraćeno i televizijskim kamerama. Doista su rijetki izdavački projekti koji predstavljaju zaokružen autorski prinos pjesnika, pogotovo u jednom jezičnom idiomu, a dugogodišnja vjernost kajkavskoj riječi i kajkavskoj popevki to i zavređuje. Uz Dragu Britvića, Pašiček je jedan od onih autora čiji su stihovi najčešće poslužili kao nadahnuće skladateljima i pripadaju korpusu *muzikalne* poezije. Uz pomoć Grada Krapine, Pučkog učilišta i Radija Hrvatsko zagorje Krapina ostvaren je koncert na kojemu su sudjelovali Pašičekovi prijatelji i suradnici: Orkestar Tonija Eterovića, Stjepan Mihaljinec i Elvira Voća, Branko Ovčarić, Đuka Čaić, Miroslav Živković, Boris Čiro Gašparac, Željko Krušlin Kruška, Mladen Katanić, Mladen Hitrec, Lepi caji, Gordana Ivanjek, Laura, Lea Bulić i Matija Katanić te Leopold, Petromil i Antun Stašić. Čuli smo uglazbljene stihove koji su postali popularne kajkavske popevke od *Zagorje moje od čistoga zlata*, *Još me na te spomen zbudi*, *Zemlja je mati*, *Margareta*, *Bela roža*, *Ivančica*, *Ivana*, *Cesta do domaje*, *Još vu meni senjah ima*, *Angelek moj zagorski* do *Violete*, *Zagorje moje zeleno* i naslovne popevke *Violina mog življenja*. Ujedno je predstavljen promotivni CD s 21 skladbom u tumačenju poznatih izvođača kao dokaz vrijedne suradnje s brojnim skladateljima koji su svojom glazbenom nadgradnjom oplemenili Pašičekove riječi i pretočili ih u popevke. Neke su od njih postale trajnom svojinom kajkavskih festivala i krajeva koji njeguju KAJ obogativši tako našu kajkavsku pjesmaricu.

Tridesetpet tisuća ljudi slušalo Tonyja Cetinskog u Areni

EPPUR SI MUOVE?

Dva rasprodana i za naše prilike natprosječno produkcijski pripremljena koncerta održana 23. i 24. svibnja 2009., solidna svirka pratećeg ansambla Žive legende pojačana puhačima i pratećim vokalima Andreja Babića, pozornica na tri razine, videozidovi, hologrami, sve podržano euforičnim skandiranjem publike - zaslužio je to Tony Cetinski, ovogodišnji dobitnik *Porina* za vokal godine. Iako je bilo dežurnih sumnjičavaca pri najavi početka turneje *Furia*, program razrađen scenaristički do detalja, tijekom kojega je Cetinski praktički neprekidno dva i pol sata boravio na ogromnoj pozornici u trenutačno najzanimljivijem i najizazovnijem prostoru Hrvatske, nije imao slabog mjesta. Od trenutka kad je izišao, okružen plesačicama Ivone Brnelić, iz stilizirane kabine aviona preko pozivanja na scenu mladih natjecatelja kojima se upravo kroji pjevačka sudbina u TV programu i komornoga, emotivnog trenutka posvete svima „na modrom nebu iznad Zagreba“, do dječjački razigranog vozača Segwaya i uzbudljivog animatora raspoložene mlade publike.

Tony Cetinski je rasprodanim koncertima u zagrebačkoj Areni dokazao da pop pjesma u dobroj izvedbi još uvijek ima svoje brojne sljedbenike i da se možda ipak nešto kreće. Nažalost, glazbeno, pop pjesma u nas često nije na razini izvođača. Voljeli bismo da upravo sjajni koncerti poput ovih zagrebačkih „prisile“ autore na dodatni napor i invenciju. Interpretatori poput Tonyja znaju, mogu i hoće. (Maja Sabolić)

Toni Cetinski u Areni,

Chansonfest 2009.

međunarodni festival šansone

Umjetnička organizacija **Chansonfest**

pod pokroviteljstvom i u suradnji s Ministarstvom kulture Republike Hrvatske, Uredom za kulturu Grada Zagreba i u organizaciji Hrvatskoga društva skladatelja

raspisuje Natječaj

za nove skladbe koje će biti izvedene na **Chansonfestu 2009.**, međunarodnom festivalu šansone, u Zagrebu **13. studenoga 2009.** godine. Festival nema natjecateljski karakter, a u obzir dolaze samo radovi visoke umjetničke vrijednosti u kojima glazba i stihovi čine jedinstvenu cjelinu.

Djela se na Natječaj šalju u dva (2) klavirska izvoda s vokalnom dionicom i upisanim riječima ili melodijskom linijom s harmonijskim simbolima i upisanim stihovima, te uz tri primjerka teksta i demo snimkom uz barem jedan harmonijski instrument. Ukoliko autori šalju više radova, svaka skladba mora biti na posebnoj audio kaseti. Skladbe se šalju pod punim imenom i prezimenom uz adresu autora. Autori mogu predložiti izvođača i aranžera pjesme.

Slanjem skladbe, autori jamče da ponuđene djela nisu bila ranije javno izvedena.

Radovi koji ne udovoljavaju navedenim uvjetima neće se razmatrati. Program festivala odredit će se prema broju i kvaliteti primljenih skladbi.

Radovi primljeni na Natječaj ne vraćaju se autorima.

Umjetnička komisija festivala zadržava pravo otvaranja pozivnog natječaja.

Slanjem radova na Natječaj, autori prenose na organizatora pravo prvoga javnog izvođenja i snimanja za javne medije i nosače zvuka, dok sva ostala prava ostaju autorima prema Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima.

Rok za predaju radova jest **1. listopada 2009.** godine.

Radove treba poslati na adresu:

Hrvatsko društvo skladatelja
Berislavićeva 9

10000 Zagreb, Hrvatska

Telefon 385 (0)1/4872-370; faks 385 (0)1/ 4872-372

Osoba za kontakt: **Zvonko Špičić**, Ozaljska 19, 10000 Zagreb
Telefon 01/3097-808

Red Concerto Silvija Foretića

Uvijek spreman na šalu i satiru

Redoviti gost Biennala — na glazbenu šalu i satiru uvijek spreman — skladatelj, tekstopisac, dirigent, pijanist i pjevač Silvio Foretić, svoje je novo djelo u sklopu MBZ-a predstavio 23. travnja u Majstorskom ciklusu Simfonijskog orkestra Hrvatske radiotelevizije u Velikoj dvorani Lisinski. Može se reći da je između *Pete simfonije* Erkki-Svena Tüüra, *Gondwane* Tristana Muraila, te *Muzike za večera kralja Ubua* Bernda Aloisa Zimmermanna, Foretićev *Concerto rosso* bio najatraktivnija točka programa, s obzirom na suptilne i efektne scenske intervencije, ali i samu, znalački osmišljenu glazbenu koncepciju. Duhovit i višeznačan naslov djela prije svega potječe od prvotnog skladateljeva nadahnuća — slike *Crveni orkestar* iz 1950. francuskog slikara i grafičara Raoula Dufya. Vidjevši još kao gimnazijalac crvenom bojom okupan prikaz orkestra s pozicije slikara smještenog iza leđa glazbenika, pri čemu su timpanist, tromboni desno i kontrabasi lijevo u prvome planu, uz naglasak na solista za klaviirom dok su ostali članovi orkestra te publika tek naznačeni, Foretić je, kako je sam pojasnio, poželio načiniti svojevrsno 'ozvučenje'. Pri tome se vodio upravo za onim što je istaknuto na samoj slici, ističući određene instrumente, dajući pri tome dakako glavnu ulogu solistu za klaviirom. Uz Simfonijski orkestar HRT-a pod ravnanjem Nikše Bareze, tako je na podiju Lisinskog nastupio mladi pijanist Daniel Detoni spremno se odazvavši autorovim dosjetkama u solističkoj dionici. Elementi džeza, plesnih ritmova s polovice prošloga stoljeća, te utjecaj kabareta, dali su osobiti ugođaj *Crvenom koncertu* dočaravši dio skladateljeva viđenja atmosfere iz vremena, i možda prostora u koji je smještena Dufyeva slika. Sjajnom tumačenju klavirske dionice, Danijel Detoni, prikladno odjeven u žarko crvenu košulju, pridodao je i scenski moment kada u zaključku prekriva uši zbunjen zvučnim podražajima oko sebe — jekom kojom njegovoj svirci odgovara drugi, publici nevidljiv, klavir skriven iza paravana, na kojemu je Danijelove fraze vjerno imitirala Srebrenka Poljak. (A.V.)

Danijel Detoni i Silvio Foretić

25. Muzički biennale Zagreb vratio ACEZANTEZ na scenu

Povratak starih znanaca

Prvu bijenalsku nedjelju svojim je nastupom zaključio ACEZANTEZ (Ansaml Centra za nove tendencije Zagreb) koji je prije četrdeset godina osnovala skupina umjetnika multimedijalnih sklonosti »u namjeri da stvaraju nešto što nije samo glazba, ni samo kazalište, niti su isključivo likovna otkrića«. Ansaml otad pod vodstvom Dubravka Detonija stvara upravo onakve žanrovske kombinacije kojima je uvijek stremio tek nešto stariji MBZ, a suradnja je nastavljena 19. travnja u prepunoj dvorani MM Studentskog centra. Uz podnaslov *ACEZANTEZ is back*, skladatelj, pijanist i autor koncepta Dubravko Detoni, udaraljkašica i skladateljica Ivana Bilić, saksofonist i skladatelj Saša Nestorović te glumica Marina Kostelac, uz sjajnu pomoć devetogodišnjeg sina Maxa, izveli su glazbeno-scenski kolaž *Posuđivač suza i smijehova*. Predstavu je ACEZANTEZ posvetio *suosnivaču, suradniku, multiinstrumentalistu, muzikologu, poliglottu, organizatoru, menadžeru i svjetskom putniku Fredu Došku (1925. — 2008.)*. Iako formalno satkan od pojedinačnih djela, počevši od izvrsnih skladbi Dubravka Detonija preko *Yebella* Milka Keleme- na, (*The*) *Other* Ivane Bilić za marimbu, timpan, vrpcu i prijatelje, *3D Steps* Saše Nestorovića do *Barasou*

Branimira Saka- ča, ove su vrsne sastavnice za- pravo spojene u cjelovito, novo djelo u kojemu su se glazbeni i scenski dijelovi prelijevali jedan u drugoga posredstvom zvuka, pokreta i mime, kostima, rasvjete, vodeći publiku na izvr- sno prihvaćeno višezanrovsko putovanje. (Dina Puhovski)

Acezantez: Dubravko Detoni, Ivana Bilić, Max, Ivana Kostelac i Saša Nestorović

Jedna od najvećih senzacija 25. MBZ-a: Tudorov Vodoinstalater

Veliku senzaciju na ovogodišnjemu festivalskom programu izazvala je prai- zved- ba novog komornog baleta prema motivima iz djela *Vodoinstalater* Borisa Viana, u kojemu su snage autorski udružili skladatelj Gordan Tudor i koreografkinja Natalija Manojlović. U Polukružnoj dvorani Teatra &TD u srijedu, 22. travnja, prai- zvedeno je ljupko glazbeno-scensko ostvarenje dotjerane nestandardne koreografije, dinamične dramatizacije i dopadljive glazbe. Tonalitetnu glazbu neoklasičnih okvira na tragu nove jednostavnosti izvodio je kvintet smješten u kutu dvorane, dok su u vra- tolovnim pokretima među scenografijom Vojina Hrastea jednako dobro funkcionirali glumci (Dean Krivičić i Judita Franković) i plesači (Nino Boka i Ivana Pavlović). Djelo proizvedeno u koprodukciji s Kulturom promjene Studentskoga centra ostalo je tijekom svibnja na repertoaru kazališta i steklo mnogobrojne poklonike. (J.H.)

Balet Vodoinstalater: Dean Krivičić, Ivana Pavlović, Nino Boka i Judita Franković

Udruga Hrvatski dječji festival raspisuje

NATJEČAJ

za pjesme koje će biti izvedene na **XVI. Hrvatskom dječjem festivalu Zagreb 2009. u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog u nedjelju, 22. studenoga 2009. pod motom Djeca nose svijetove na dlanu.**

Želja je organizatora stvoriti priredbu koja se odlikuje vrhunskim glazbenim i scenskim izrazom, a Stručno povjerenstvo posebno će ocjenjivati kvalitetu, raznolikost te odgojnu vrijednost stihova i glazbe.

Skladbe se natječu u kategoriji **pjesme za djecu (do 13 godina starosti) za zbor (obavezan solist uz pratnju zbora)**, a šalju se kao melodijska linija s upisanim harmonijama i tekstem (dva primjerka) te tri primjerka teksta.

Autor treba poslati i kvalitetno izrađenu snimku pjesme na kaseti ili CD-u po mogućnosti takvu kakvom je zamišlja za festivalsko izvođenje. Autorima se preporučuje bliska suradnja s izvođačima — dječjim zborovima. Pjesme poslane na Natječaj ne smiju biti javno izvedene prije Festivala ni snimljene na nosače zvuka.

Autori pjesama odabranih za festivalsku izvedbu ustupaju Festivalu prava na izvedbe skladbi, njihova tiska i prijenosa putem medija te snimanja na nosače zvuka, kao i prava da svako ili neko od njih ustupi trećoj osobi. Sva ostala prava pripadaju autorima.

Izvođači pjesama koji će sudjelovati na Festivalu obavezuju se u svrhu izdavanja nosača zvuka otkupiti 20 CD-ova u dogovoru s nakladnikom Cantus d.o.o.

Zbog sigurnosnih razloga u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog smanjuje se broj sudionika — zborova, a svaki dječji zbor može sudjelovati s najviše 25 članova.

Natječajne radove treba predati **najkasnije do 26. lipnja 2009.** na adresu Hrvatsko društvo skladatelja, Berislavićeva 9, Zagreb, uz naznakom »Za Hrvatski dječji festival Zagreb 2009.«.

Sve dodatne informacije dostupne su na brojeve telefona 098/650–991 i 01/4856–787 (dr. sc. Dalibor Paulić), te na internetskoj stranici **www.hdff.hr**.

Hrvatski sabor kulture raspisuje javne i anonimne natječaje za 2009. godinu

NATJEČAJ

za **nove skladbe** koje nisu prije objavljivane ni izvedene, a namijenjene **su amaterskim pjevačkim zborovima** u trajanju od 2,00 do 4,00 minute.

Radove treba poslati do **1. rujna 2009.** na adresu Hrvatskoga sabora kulture, Ulica kralja Zvonimira 17/IV, 10 000 Zagreb s naznakom »Natječaj za pjevačke zborove«.

Sve prispjele radove ocijenit će Stručno povjerenstvo i odlučiti o dodjeli sljedećih nagrada:

nagrada: 6.000,00 kuna,
nagrada: 4.000,00 kuna,
nagrada: 2.000,00 kuna.

NATJEČAJ

za **nove skladbe** koje nisu prije objavljivane ni izvedene, a namijenjene **su amaterskim puhačkim orkestrima** u trajanju od 4,00 do 6,00 minuta. Preporučuje se korištenje suvremenih stilskih sredstava.

Radove treba poslati do **1. rujna 2009.** na adresu Hrvatskoga sabora kulture, Ulica kralja Zvonimira 17/IV, 10 000 Zagreb s naznakom »Natječaj za puhačke orkestre«.

Maksimalni dopušteni sastav orkestra: 1 Picc., 2 Fl., 1 Ob., 1 Cl. in Es, 3 Cl., 1 S. sax, 2 A. sax, 2 T. sax., 1 B. sax, 2 Flic., 4 Tr., 2 Euph (Tbn. i Bar), 4 Hrn. (Es / F), 3 Tbn, 2 Tb. (F i B), Ptt., Gr. C., T. mil. i alternativno (nije obavezno) bubnjevi, ritam i bas gitara, klavir, orgulje i ksilofon. Za instrumente koji se rijetko sviraju u amaterskom puhačkom orkestru, a dio su predložene partiture, preporučujemo ponuditi zamjenjske instrumente kako bi skladba bila što prikladnija amaterskom puhačkom orkestru.

Sve prispjele radove ocijenit će Stručno povjerenstvo i odlučiti o dodjeli nagrada.

Za **nove skladbe** dodjeljuju se sljedeće nagrade:

nagrada: 6.000,00 kuna,
nagrada: 4.000,00 kuna,
nagrada: 2.000,00 kuna.

NATJEČAJ

za **nove skladbe** koje nisu prije objavljivane ni izvedene, a namijenjene **su amaterskim tamburaškim orkestrima** u trajanju od 3,00 do 4,00 minute.

Radove treba poslati do **1. rujna 2009.** na adresu Hrvatskoga sabora kulture, Ulica kralja Zvonimira 17/IV, 10 000 Zagreb s naznakom »Natječaj za tamburaške orkestre«.

Sve prispjele radove ocijenit će Stručno povjerenstvo i odlučiti o dodjeli sljedećih nagrada:

nagrada: 6.000,00 kuna,
nagrada: 4.000,00 kuna,
nagrada: 2.000,00 kuna.

Pravila Natječaja:

Prijavi se prilažu **tri** primjerka partiture u čitkom rukopisu ili kompjuterskom ispisu. Slanjem skladbe autori jamče originalnost

prijavljenog djela te da ono ranije nije bilo javno izvedeno i objavljeno. Radovi primljeni na Natječaj ne vraćaju se autorima.

Autori nagrađeni Natječajem prenose na Hrvatski sabor kulture pravo:

- tiskanja i distribucije,
- snimanja, izdavanja i stavljanja u promet nosača zvuka,
- prve javne izvedbe,
- prijenosa putem radija i televizije.

Sva ostala prava ostaju autorima prema Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima.

Autor nema pravo jednostrano povući odabranu skladbu.

Partiture trebaju biti napisane u A4 ili A3 okomitom formatu. Poželjna je (nije obavezna) i demo snimka skladbi. Molimo autore da skladbe potpisuju isključivo šifrom, a osobne podatke sa šifrom prilože u posebnoj, zatvorenoj omotnici. Radovi koji ne udovoljavaju navedenim uvjetima neće biti razmatrani. Nagrade će biti isplaćene autorima nakon predaje partitura i dionica u čitkom rukopisu ili kompjuterskom ispisu (koji nije obavezan).

Detaljne informacije možete dobiti na broju telefona **01/455–6885** (Dražen Jelavić, prof.) te putem elektroničke pošte **glazba@hrsk.hr**.